

Adrianna Rokita

22306237

*Self-Expression through the Art of Shadows: The Paradoxical Condition
of a Translator*

Trinity College Dublin
MPhil in Literary Translation
2023

Supervised by Dr. Krzysztof Rowiński

Contents

1	<i>The Hellfire Club / Klub Piekielnego Ognia</i>	7
2	<i>Przyszli żeby zobaczyć poetę / They came to see a poet</i>	18
3	<i>Biała Flaga / Re: Falling out</i>	24
4	<i>Other Rooms, Other Voices / Narkissos</i>	32
5	<i>Jedna Czwarta Wróbla / One Fourth of a Sparrow</i>	34
6	<i>Pan Cogito i wyobraźnia / Mr Cogito and the Imagination</i>	45
7	<i>Discovering Dingle / Odkrywając Dingle</i>	52
8	<i>Judges 5, 12-15 / The Song of Montreal</i>	67

Introduction

All of the authors included in this portfolio write in a way that I admire, and from whom – some more than others – I have taken inspiration when composing my own pieces of writing in the past. From an unapologetic journalist dancing on the peripheries of Heaven and Hell to a triumphant Hebrew prophetess and a symbol of feminine strength, I hope that the readers of this portfolio will appreciate the diverse literary aesthetics and voices that it offers as well as my humble attempts at giving them a second life through an adornment of my own.

And while I do regret that my ability as a writer may never match the genius of these texts, I find solace in my status as an accomplice to enriching their literatures – a thought that was so beautifully expressed by José Saramago – through the noble art and the intricate craft that is literary translation.

Abbreviations

ST: source text

TT: target text

TA: target audience

Student Number	2230637	Text Number	1
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>The Hellfire Club</i>	Title	<i>Klub Piekielnego Ognia</i>
Year Published	1988		
Author	Hunter S. Thompson		
Language	English	Language	Polish
Word Count	1100	Word Count	1014
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>understanding of source text</i> • <i>knowledge of genre within source contexts</i> • <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>ST is an essay by Hunter S. Thompson published on 22nd February 1988 in the <i>San Francisco Examiner</i>. ST is written in the tradition of gonzo journalism which is characterised by ‘verb-driven, “running” syntax, as well as digressions, metaphors (...) ellipses, abrupt transitions, (...)’ (Mosser 2012, 88), and combines social critique with satire (Bowe 2012, 92).</p> <p>ST discusses sex corruption in high society using fourteen descriptive, complex sentences of forty-three words on average. It employs a variety of proper names, e.g., toponyms (e.g., ST: 6), historical figures (e.g., ST: 91), references to US brands (e.g., ST: 31), and names of English secret-society clubs (e.g., ST: 41). The argot for the secret-society sexual practises (ST: 41-43; 45-53) includes two derogatory epithets (ST: 46) and eleven synonyms for verbs denoting murder or rape (e.g., ST: 43), which heightens ST’s imagery of violence.</p> <p>Alliterations, consonances, assonances, and the eight ellipses (e.g., ST: 28; 32; 48) control ST’s rhythmic cadence, whereas the use of e.g., tautologies (e.g., ST: 2) and a charactonym (ST: 20) demonstrate ST’s colloquial register and sarcastic tone. Furthermore, ST employs two references to the Western literary canon (ST:44; 54), exemplifying its intertextuality.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation production of genre for target context</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TA will be Polish-speaking students pursuing the ‘USA: od angielskich korzeni do powstania mocarstwa’ [USA: from English roots to the creation of a world power] module at Jagiellonian University (https://www.usosweb.uj.edu.pl/kontroler.php?_action=katalog2/przedmioty/pokazPrzedmiot&kod=WSM.IASP-LA10).</p> <p>TT will be used as a resource for a class discussion about the history of sex corruption in English and American high societies. For this, I will:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Reproduce ST’s melodicy by using at least one alliteration and one consonance in every complex sentence that contains ≥ 30 words. ● Use Polish translations for historical figures, and existing Polish translations for book titles e.g., King George III -> Jerzy III Hanowerski (TT: 96); <i>Clockwork Orange</i> -> <i>Mechaniczna Pomarańcza</i> (1991) (TT: 56). ● Translate argot relating to the practises of secret societies in a word-for-word manner, including proper nouns. ● Include a footnote with the final line, ‘Maybe Aphonse Karr was wrong’ (TT: 112) to explain the allusion without interfering with its aporic effect. The same will be done to ‘Rakes Club’ (TT: 40) – a historical term for elite sex clubs in 18th century England. I will use (Karr 1862, 278) and (Lord 2008) as informational sources.
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TT ended up employing more alliterations and consonances than its referent, with nineteen alliterations, nine consonances and three assonances in total. This, together with the presence of ‘running’ syntax and complex sentence structures in all of the fourteen phrases that have been recreated using roughly the same length (with an five word margin average), controls the cadence and amplifies the ‘energetic first person participatory’ (Bowe 2012, 92) style of gonzo in TT.</p> <p>Idioms helped convey irony in TT, e.g., the expression ‘objawił się światu’ [He revealed himself to the world] (TT: 21) for ‘turned up’, emphasises the text’s sarcastic tone. This is because, given the thematic context of the text’s first six</p>

	<p>paragraphs, the verbal phrase ‘objawić się światu’ [to reveal oneself to the world] derives from the idea of ‘Objawienie Pańskie’ [Revelation] in a religious and theological sense, so using it as a description of Thompson’s target figures of his critique underscores his overall mockery of people posing as authority as immoral and debauched.</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Bowe, J. Brian 2012. “A Brain Full of Contraband: The Islamic Gonzo Writing of Michael Muhammad Knight.” <i>Literary Journalism Studies</i> 1, (4): 92-109</p> <p>Burgess, Anthony. 1991. <i>Mechaniczna Pomarańcza</i> [Clockwork Orange]. Translated by Robert Stiller. Warsaw: WENA.</p> <p>Karr, Alphonse Jean-Baptiste. 1862. <i>Les Guêpes</i> [The Wasps]. Paris: Michel Lévy Frères.</p> <p>Lord, Evelyn. 2008. <i>The Hell-Fire Clubs: Sex, Satanism and Secret Societies</i>. New Haven: Yale University Press</p> <p>Mosser, Jason. 2012. “What’s Gonzo about Gonzo Journalism?” <i>Literary Journalism Studies</i> 1, (4): 85-89.</p> <p>https://www.usosweb.uj.edu.pl/kontroler.php?_action=katalog2/przedmioty/pokazPrzedmiot&kod=WSM.IASP-LA10</p>

Source Text

The Hellfire Club

How long, O Lord, how long? Are these TV preachers all degenerates? Are they wallowing and whooping with harlots whenever they're not on camera? Are they all thieves and charlatans and whoremongers?

Another of the shameless buggers got whacked last week. Jimmy Swaggart, a 52-year-old howler from Baton Rouge known in some quarters as "the Mick Jagger of TV evangelism," got nailed in a nasty little sting operation down in New Orleans and was forced to resign his \$145 million-a-year ministry for the same kind of sex crimes that his old rival Jim Bakker got busted for last year.

There were those, in fact, who said it was Swaggart himself who hatched the plot to disgrace Bakker and have him labeled for life as a brutal sodomite and a flagrant embezzler with a dope fiend for a wife and the IRS for a new partner, instead of Jesus.

Then Swaggart, crazed by hubris, tried to take out yet another of his rivals—Preacher Gorman from New Orleans—by calling him a sot, a pervert and a dangerous child molester who couldn't help himself.

Target Text

Klub Piekelnego Ognia

1 Świąty Boże, Świąty Mocny, ile jeszcze? Czy wszyscy ci prezenterzy
2 telewizyjni są zwyrodnialcami? Czy kiedy nie stoją przed kamerą to
3 baraszkuje i rozkoszują się gronem nierządnic? Czy oni wszyscy są i
4 złodziejami i szarlatanami i dziwkarzami?

5 Kolejny bezwstydnny gałgan został schwytany w tamtym tygodniu.
6 Pięćdziesięciodwuletni pajac z Baton Rouge —Jimmy Swaggart — znany
7 w niektórych kręgach jako „Mick Jagger telewizyjnego ewangelizmu”
8 został złapany w pewnej paskudnej, tajnej operacji w Nowym Orleanie,
9 przez co był zmuszony zrezygnować ze swojego 145-milionowego
10 rocznie duszpasterstwa i to za te same przestępstw aseksualne, za które
11 jego stary rywal — Jim Bakker —został aresztowany rok temu.

12 Niektórzy twierdzili, że to właśnie Swaggart osobiście
13 konspirował przeciwko Bakkerowi, aby go zhańbić i przypiąć mu stałą
14 etykietkę szalbierskiego sodomity oraz jawnego malwersanta, z żoną-
15 ćpunką oraz Urzędem Skarbowym jako nowym współnikiem zamiast
16 Jezusa.

17 Wówczas Swaggart ze swoją niepohamowaną pychą, próbował
18 dopaść kolejnego ze swoich rywali — kaznodzieję Gormana z Nowego
19 Orleanu —nazywając go pijakiem, zбочeńcem oraz niebezpiecznym i
20 niepotrafiącym nad sobą panować pedofilem.

So it was Gorman who turned up, last week, in possession of a set of malicious photographs of Big Jim slinking into one of those “third-rate romance, low-rent rendezvous”-style motels with a known prostitute, or at least a woman of ill repute.

It reminded a lot of people of the naked lunacy that blew Gary Hart out of the ‘88 presidential race.

It was a shame, they said. But you know how these people are. . . . The semen finally backs up into the brain; the eyes get too bright, and the synapses start fusing into each other. Instead of secret love-nests, they begin strutting into the Holiday Inn and going to orgies on the outskirts of town. . . .

Not much has changed with these powermongers since Caligula’s time. Sex and power have a long history of feeding on each other. In 18th-century England, the king and half his ministers were involved in a whole network of strange and violent sex clubs, whipping parlors and half-secret cults that embraced everything from Satanism and human sacrifice to flagrant white slavery and public bestiality.

In the early years of the century, there were a large number of “Rakes’ Clubs” in London, where the high point of most evenings was

21 W tym czasie Gorman objawił się światu tydzień temu,
22 przemyskując do motelu trzeciej klasy w towarzystwie znanej prostytutki
23 – albo przynajmniej kobiety o złej reputacji – oraz w posiadaniu całego
24 zestawu skandalicznych zdjęć Wielkiego Jima.

25 Dla wielu ludzi ten obrazek przywiózł na myśl czyste wariactwo
26 Gary’ego Harta, które zaprzepaściło jego szanse w wyborach
27 prezydenckich w 1988 roku.

28 – Szkoda – wielu z nich twierdziło – ale wiadomo jacy ci ludzie są,
29 kiedy ich nasienie w końcu cofa się do mózgu. . . Oczy zaczynają się im
30 zbyt jarzyć, a ich synapsy stapiają się w jedno. Zamiast sekretnych
31 gniazdek miłosnych, zaczynają się zjeżdżać dumnym krokiem do
32 HolidayInn i urządzać sobie orgie na obrzeżach miasta. . .

33 Świat władzy niewiele się zmienił od czasów Kaliguli. Seks i
34 władza zawsze szły ręką w rękę. W osiemnastowiecznej Anglii król wraz z
35 połową ministrów należeli do całej sieci dziwacznych i przepętnionych
36 przemocą klubów seksualnych, studiów BDSM oraz półtajnych sekt, w
37 których dozwolone było wszystko: od satanizmu i składania ofiar
38 ludzkich, aż po niewolnictwo seksualne i bestialstwo publiczne.

39 W Londynie wczesnymi latami tego wieku było wiele tak
40 zwanych „Rakes’ Clubs¹,” gdzie główną atrakcją większości wieczorków
41

¹ „Rakes Clubs” były ekskluzywnymi stowarzyszeniami dla wysoko postawionych łajdaków oraz członków angielskiej arystokracji, czyli tzw. ‘rakes’. Pierwszy taki klub powstał w Londynie na początku osiemnastego wieku.

hitting the streets in a drunken, brainless frenzy and raping, beating and maiming every human being they could get their hands on.

Burgo Partridge in his classic *History of Orgies* said, “The Bucks and Gallants roamed the streets terrifying the elderly, beating up the watch [police], breaking windows, committing rape and sometimes even murder. Young girls were stood on their heads in the gutter, and elderly ladies popped into barrels and sent rolling down hills. . . . There were clubs called the Mohawks and the Man-Killers, which tried to out-do each other in the hideous game called ‘tipping the Lion.’ This consisted in crushing the nose, and simultaneously gouging out the eyes of the victims unfortunate enough to be waylaid by them. They also carried a piece of apparatus for distending mouths and slitting ears.”

These were not *lower class* thugs, as in *Clockwork Orange*, but the sons of the aristocracy. There was no law for them. Only the rich and powerful were allowed to carry swords or ride horses—which put the poor at a certain disadvantage when gangs of rich drunkards swooped down on them in some dim-lit street after midnight. . . .

That was the Golden Age of what they used to call “gentlemen’s clubs” in London. . . . But it couldn’t last. There were too many losers wandering around with their noses crushed, their eyes gouged out and their mouths so stretched that they could take in a whole cantaloupe

42 było wyjście na ulice w pijackiej, dzikiej furii i gwałcenie, bicie oraz
43 pastwienie się nad każdą istotą ludzką, którą byli w stanie dopaść.

44 W swojej książce „Historia Orgii” Burgo Partridge opisuje
45 następujące praktyki: „Zarówno dandysi, jak i ci szarmanccy panowie
46 włóczyli się po ulicach, napawając strachem ludzi w podeszłym wieku,
47 bijąc się ze strażą, dopuszczając się do gwałtów, a czasami nawet
48 mordów. Młode dziewczyny ustawiano do góry nogami w rynsztoku,
49 natomiast starsze panie wrzucano do beczek i staczano z górki. Istniały
50 kluby o nazwach takich jak „Mohawksi” oraz „Zabójcy Ludzi”, które
51 prześcigały się w ohydnej zabawie zwanej „przechylaniem lwa”.
52 Zabawa ta polegała na miażdżeniu nosa, a jednocześnie na
53 wydlubowaniu oczu ofiarom, które niefortunnie weszły w drogę
54 sprawcom. Ponadto nosili przy sobie narzędzia, które umożliwiały im
55 rozpychanie ust oraz podrzynanie uszu.”

56 To nie byli bandyci z *niskiej klasy* społecznej tak jak ci z
57 „Mechanicznej pomarańczy”, tylko synowie arystokracji. Żadne prawo
58 ich nie dotyczyło. Tylko tym zamożnym i wpływowym pozwalano nosić
59 ze sobą miecze oraz jeździć konno, co stawiało ubogich w niekorzystnej
60 sytuacji, kiedy bandy pełne bogatych pijusów brały się za nich w słabo
61 oświetlonych alejkach po zmroku. . .

62 Taka właśnie była Złota Era tego, co zwykli nazywać w Londynie
63 „klubami dżentelmenów” . . . Ale to nie miało racji przetrwania. Było tam

and still make idle conversation in a pub. Public opinion turned on the “wild boys,” and their clubs were banished.

By the second half of the century, there was a whole new focus for the gentlemen’s clubs—the worship of sex and extravagant public decadence. This was the time of the infamous Hellfire Club, which included among its inner circle the Prince of Wales, the Lord Mayor of London, Benjamin Franklin, the crazed Earl of Sandwich, the monstrous Earl of Bute, then prime minister of England.

These people didn’t fool around. They raised the orgy to an art form unknown since Caligula or even the fiendish Mongol hordes of Genghis Khan, who begat a long line of rapists and treacherous sex maniacs who were said to lament the fact that the human body had so few orifices to penetrate that they were forced to create new ones with their own daggers in order that the whole clan could swarm on a victim at once.

Dilettantes like Hart, Bakker and Swaggart would have been turned away at the door of the Hellfire Club, rejected as humorless churls and cheap masturbators. . . . Their only “crimes,” after all, have involved low rumors and innuendo and being seen in public with sluts and half-naked bimbos.

The Earl of Sandwich would have taken great pride in being accused of these things. He was so constantly involved in orgies that he

64 zbyt wielu pałętających się nieudaczników ze zmiążdżonymi nosami,
65 wydłubanymi oczami i ustami rozepchanymi do takiego stopnia, że
66 byłiby w stanie wepchnąć w siebie całego melona i dalej prowadzić
67 jałowe gadki w pubie. W końcu opinia publiczna obróciła się przeciwko
68 „rozbrykanym chłopcom,” a ich kluby zostały zakazane.

69 W drugiej połowie stulecia, kluby dżentelmenów nabrały
70 zupełnie inny cel zainteresowania: kult seksu oraz ekstrawagancka
71 publiczna dekadencja. To były lata świetności owianego złą sławą klubu
72 Piekielnego Ognia, do którego wąskiego grona zaliczano księcia Walii,
73 prezydenta miasta Londynu, Benjamina Franklina, obłąkanego hrabię
74 Sandwichu oraz potwornego hrabię Bute — ówczesnego premiera
75 Anglii.

76 Ci Ludzie w ogóle sobie nie marnowali swojego czasu. Wzniesli
77 orgie do rangi sztuki zapomnianej od czasów Kaliguli, albo nawet tych
78 okrutnych mongolskich hord prowadzonych przez Czyngis-chana, który
79 zrodził cały szereg gwałcicieli i podstępnych maniaków seksualnych, dla
80 których mówiono, że powodem do lamentu był fakt, że ciało ludzkie
81 miało zbyt małą ilość otworów do penetracji, przez co zmuszeni byli do
82 tworzenia nowych za pomocą swoich własnych sztyletów, aby cały klan
83 mógł jednocześnie zagnieździć się na ofierze.

84 Hart, Bakker i Swaggart to laicy, którym członkowie klubu Hellfire
85 od razu pokazałoby drzwi i odrzuciliby jako drętwych gburów oraz

had little time for his duties, which included running the British Navy and entertaining the Empire on five oceans. . . . And one of his main accomplishments during that time—in addition to inventing the sandwich— was to sell off the Hawaiian Islands, which cost England control of the whole Pacific Ocean for the next 200 years.

King George III, meanwhile, was so crazed with his own warped fantasies that he had little time to deal with a nasty little colonial insurrection that would come to be called the “American Revolution.”

These were no *amateur* degenerates, like the ones we sneer at today. They put the whole British Empire on the road to ruin and thought nothing of it—nor cared, for that matter. . . . When the famous English navigator, Capt. Cook, sent word back to London that he had Hawaii and all of Polynesia in the palm of his hand—if only Sandwich would authorize a new mast for his crippled flagship—the earl ignored the request. A few weeks later, Capt. Cook was murdered by angry natives – but Sandwich never noticed.

So much for Empire. These boys liked their orgies, and nothing was going to interfere. These were giants. They had standards—not like these whimpering mashers who keep fouling our headlines today.

Maybe Alphonse Karr was wrong.

86 prostackich onanistów. . . Bądź co bądź, ich „zbrodnie” kończyły się na
87 odgrzewanych plotkach i oszczerstwach oraz publicznym pokazywaniu
88 się z dziwkami i półnagimi laluniami.

89 Hrabia Sandwiczu byłby dumny z siebie, gdyby został oskarżony o
90 takie rzeczy. Jego bezustanne oddawanie orgiom sprawiło, że brakowało
91 mu czasu na wypełnianie swoich obowiązków, w które wliczało się
92 dowodzenie Królewską Marynarką Wojenną oraz dogłądanie spraw
93 imperium na pięciu oceanach. . . A jednym z jego największych osiągnięć
94 w tamtym czasie —poza wynalezieniem kanapki — było wyzbycie się
95 Hawajów, co kosztowało Anglię utratę dowodzenia nad Pacyfikiem na
96 kolejne 200 lat.

97 Tymczasem, król Jerzy III był tak zafiksowany na punkcie swoich
98 własnych spaczonych fantazji, że zabrakło mu czasu, aby zająć się tym
99 drobnym, ale jakże dręczącym powstaniem kolonialnym, które przyszło
100 później zwać „rewolucją amerykańską”.

101 Ci panowie nie byli *amatorskimi* degeneratami tak jak ci, z
102 których szydzimy dzisiaj. Tamci byli w stanie skazać całe Imperium
103 Brytyjskie na porażkę, nie robiąc sobie przy tym nic ani nie przywiązywać
104 do tego żadnej wagi. . . Kiedy słynny angielski odkrywca Kapitan Cook
105 przesłał wiadomość do Londynu o tym, że miałby całą Polinezję i Hawaje
106 w garści, gdyby tylko Sandwich zezwolił na nowy maszt dla jego
107 niesprawnego okrętu flagowego, hrabia zignorował tę prośbę. Parę

108 tygodni później Kapitan Cook został zamordowany przez wściekłych
109 tubylców, ale Sandwich nigdy nie zdał sobie z tego sprawy.
110 To tyle jeśli chodzi o sprawy imperium. Ci chłopcy po prostu lubili
111 orgie i nic nie było w stanie tego zmienić. To byli giganci. Mieli swoje
112 standardy — nie to co ci żałośni fatyganci, którzy zatruwają nagłówki
pierwszych stron naszych gazet.
113
Może jednak Alfons Karr wcale nie miał racji².

² Jean-Baptiste Alphonse Karr był francuskim krytykiem, dziennikarzem i pisarzem, którego powiedzenie „plus ça change, plus c'est la même chose” [im bardziej rzeczy się zmieniają, tym bardziej pozostają takie same] jest jednym z jego najczęściej cytowanych aforyzmów.

Student Number	2230637	Text Number	2
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Przyszli żeby zobaczyć poetę</i>	Title	<i>They came to see a poet</i>
Year Published	1983		
Author	Tadeusz Różewicz		
Language	Polish	Language	English
Word Count	142	Word Count	181
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>understanding of source text</i> ● <i>knowledge of genre within source contexts</i> ● <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>ST was published in a poetry collection titled <i>Na powierzchni poematu i w środku</i> (1983) [On the poem's surface and inside] by Tadeusz Różewicz.</p> <p>ST contains the following formal features:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● free-verse structure: ST is devoid of a consistent metre, rhyme, or musical patterns (Abbs and Richardson 1990, 137). Open form in poetry creates the effect of natural speech emulation (Baumann and Meyer-Sickendiek 2016, 129). ● rejection of traditional grammar features: capitalisation and punctuation are absent, except for the first word in the poem (ST: 1) and a question mark (ST: 2), whereby the remainder of the poem emerges as an answer to the question. <p>ST is made up of fourteen stanzas. The last two, with one line each, are a direct critique of society (Gutkowska 2012, 9). This is underpinned by a pessimistic tone conveyed through the use of colloquial register, i.e., 'byłe jaki' [mediocrity] ('byłe jaki' 2021, n.p.) repeated six times (ST: 32-38; 40-42). Pessimism is reinforced through the word's juxtaposition with the double-identity of Gustaw-Konrad, the protagonist of the Polish Romantic poetic drama <i>Dziady</i> (1823-1860)</p>		

	<p>(ST: 34-45) – and an exemplar of the Polish literary canon (Filipowicz 2001, 606)—to demonstrate his distrust in modern society (Gutkowska 2012, 9).</p>
<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation production of genre for target context</i> <p>(200 words max)</p>	<p>My TA consists of 3000 paid subscribers to <i>Poetic Outlaws</i>, a San Francisco-based blog promoting poetic content about modern and postmodern poetry (Poetic Outlaws 2023, n.p.). The majority of blog readers (37%) are between the ages of 40-60 (Finances Online 2023).</p> <p>I will write an article for their newsletter outlining Różewicz's poetic profile, and I will include TT as evidence of his poetic prowess. For this, I will:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Replicate the number of stanzas and lines per stanza. ● Substitute the intertextual reference to Gustaw-Konrad from <i>Dziady</i> (1823-1860) with Victor from <i>Frankenstein</i> (1818) due to their shared motif of double-identity (Bhandari 2022, 102-108) and shared Romantic genre (Smith 1991, 1-11). ● Use contractions for the verb 'to be' e.g., 'don't' or 'isn't' to give an impression of natural speech in English (Lakoff 1970, 632).
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TT contains two instances of assonance (TT: 4-5; 6-8), three of consonance (TT: 5; 14-18; 42), one internal rhyme (TT: 30-31) and five instances of alliteration (TT: 5, 14, 36, 38, 40), all of which give TT a sense of rhythm that was not present in ST. Having such a feature creates the possibility of injecting a mood into the poem since it draws attention to words that were not given prominence through sound devices in ST. By incorporating a musical property into the poem,</p>

	<p>TT demonstrates the text's lendability to song adaptations, which could open up new literary avenues for a wider English-speaking audience to explore Różewicz's artistry.</p> <p>Although the translation of the colloquial 'byłe jaki' into 'mediocre' formalises TT's register, the anaphoric repetition of the indefinite article 'a' in 'a mediocre Victor / turns into / a mediocre monster' (TT: 34-36) – further underscored by the use of an alliteration of the liquid /m/ sound – call attention the idea of cultural decay and directionlessness made explicit line 42, thus feeding both to Różewicz's pessimism conveyed in those lines as well as his overarching criticism of the modern word as 'internally stiffed and devoid of any deeper meaning' (Gutkowska 2012, 9).</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Abbs, Peter and John Richardson, 1990. <i>The Forms of Poetry: A practical study guide for English</i> (15th ed.). Cambridge University Press.</p> <p>Baumannm, Timo and Burkard Meyer Sickendiek. 2016. "Large-scale Analysis of Spoken Free-verse Poetry." <i>Proceedings of the Workshop on Language Technology Resources and Tools for Digital Humanities (LT4DH)</i>: 125-130.</p> <p>Bhandari, Raj Sabindra. 2002. "The Projection of the Double in Mary Shelly's <i>Frankenstein</i>." <i>Pursuits Journal</i> 6 (1): 102-109.</p> <p>Filipowicz, Halina. 2001. "Mickiewicz: East and West." <i>The Slavic and East European Journal</i> 45 (4): 606–623.</p> <p>Finances Online. 2023. "Number of US Bloggers in 2022/2023: Demographics, Revenues, and Best Practices" Accessed February 17, 2023. https://financesonline.com/number-of-us-bloggers/#:~:text=Who%20reads%20blogs%3F,19%20to%2024%20years%20old.</p> <p>Gutkowska, Katarzyna. 2012. <i>Intertekst, historia i (auto)ironia : szkice o twórczości Tadeusza Różewicza [Intertext, history and (auto)irony: sketches on the works of Tadeusz Różewicz]</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.</p> <p>Lakoff, George. 1970. "Global Rules." <i>Language</i> 46 (1): 627-639.</p> <p>Mickiewicz, Adam. 2020. <i>Dziady [Forefathers' Eve]</i>. Warszawa: Greg Wydawnictwo</p>

Poetic Outlaws. n.d. "Poetic Outlaws." Accessed February 19, 2023. <https://poeticoutlaws.substack.com/>.

Shelley, Mary. 1993. *Frankenstein, or, The modern Prometheus*. 5th ed. Ware: Wordsworth Classics.

Smith, Noelle. Courtney. 1991. "The voice unbound: Mary Shelley's vision of romanticism." Master's Thesis., University of Richmond.

Source Text

Przyszli żeby zobaczyć poetę

Przyszli żeby zobaczyć poetę

i co zobaczyli?

zobaczyli człowieka

siedzącego na krześle

który zakrył twarz

a po chwili powiedział

szkoda że nie przyszliście

do mnie przed dwudziestu laty

wtedy jeden z młodzieńców

odpowiedział

nie było nas jeszcze

na świecie

przyglądałem się

czterem twarzom

odbitym w zamglonym lustrze

mojego życia

Target Text

They came to see a poet

1 They came to see a poet

2 and what did they see

3 they saw a man

4 sitting on a chair

5 who hid his face

6 and after a moment he said

7 what a shame you didn't come

8 to me twenty years back

9 then one of the young men

10 responded

11 dear man, we were not

12 alive yet

13 I watched closely

14 the four faces

15 reflected in the clouded mirror

16 of my life

usłyszałem
z bardzo daleka
ich głosy czyste i mocne

nad czym pan teraz pracuje
co pan robi
odpowiedziałem
nic nie robię
dojrzywałem przez pięćdziesiąt lat
do tego trudnego zadania
kiedy "nic nie robię" robię NIC
usłyszałem śmiech
kiedy nic nie robię
jestem w środku
widzę wyraźnie tych
co wybrali działanie

widzę byle jakie działanie
przed byle jakim myśleniem

byle jaki Gustaw

17 I heard
18 from very far away
19 their crisp and mighty voices

20 what is it you're currently working on
21 and what are you doing

22 I told them
23 I do nothing
24 for fifty years I've been growing
25 into this difficult task
26 when 'I do nothing' it's NOTHING that I do
27 I heard laughter
28 when I do nothing
29 I am inside
30 I see clearly those
31 who chose action

32 I see a mediocre action
33 before a mediocre thought

34 a mediocre Victor

przemienia się

w byle jakiego Konrada

byle jaki felietonista

w byle jakiego moralistę

słyszę

jak byle kto mówi byle co

do byle kogo

bylejakość ogarnia masy i elity

ale to dopiero początek

35 turns into

36 a mediocre monster

37 a mediocre columnist

38 into a mediocre moralist

39 I hear it

40 when a someone says something

41 to another someone

42 mediocrity sweeps over the masses and elites

43 but that is just the beginning.

Student Number	22306237	Text Number	3
-----------------------	----------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Biała Flaga</i>	Title	Re: Falling out
Year Published	1982		
Author	Grzegorz Ciechowski/Republika		
Language	Polish	Language	English
Word Count	196	Word Count	927
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>understanding of source text</i> • <i>knowledge of genre within source contexts</i> • <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p><i>Biała Flaga</i> [White Flag] is a song written and sung by Grzegorz Ciechowski, the frontman of Polish rock band Republika. ST is considered one of Poland's most iconic protest songs from the 1980s (Stępień 2015, 8).</p> <p>ST contains eight stanzas. It opens with the dramatic 'gdzie oni są' [where are they] and 'gdzie wszyscy moi przyjaciele-ele-ele-ele-ele-ele' [where are all my friends-ends-ends-ends-ends-ends] (ST: 1-2) screamed by Ciechowski, which conveys the lyrical subject's feelings of helplessness and abandonment by his old friends. This is highlighted by the use of the third-person plural pronoun to describe his friends (e.g., ST: 24-55), emphasising the distance between the speaker and his addressees.</p> <p>ST repeats the opening line eleven times, followed by 'tłumy ich' [crowds of them] and 'zabrakło ich' [they're gone] repeated seven and eight times, respectively (e.g., ST: 36-38; 39-40), contributing to ST's lamenting tone. Repeating suffixes such as 'ele' (ST: 3) creates a sense of echo that calls out to the lyrical subject's friends.</p> <p>ST's emotion of contempt is expressed through the euphemism 'prostyucja' [prostitution] (ST: 11) and the metonymy 'instytucja' [institution] (ST: 8), which may reflect the lyrical subject's moral disdain for those who abandon their core beliefs for the establishment.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation production of genre for target context</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TA will be Lauren, an imaginary friend with whom I had a fallout after she landed a corporate job. As childhood friends, we had made free-spirit plans for the future. TT will be the first email I send her since our friendship ended. I will indicate that it is an email by including:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● a greeting: ‘Dear Lauren’ (TT: 1) ● a sign-off: ‘Sincerely, your old friend’ (TT: 81-82) ● subject line: ‘Re: Falling-out’. <p>To express my disapproval of Lauren’s decision, I will emulate ST’s lamenting tone through:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● The third (TT: 18-37) and fourth (TT: 41-51) paragraphs will use repetition through the enumeration of ten to fifteen rhetorical questions each. Every rhetorical question about my and Lauren’s past will start with the anaphora ‘or’ for emphatic effect. ● The third paragraph will discuss Lauren’s abandonment of our plans, while the fourth paragraph will discuss my disappointment in her decision. I will use the central ideological imagery presented in each stanza of ST to paint Lauren’s profile. ● Use verbal irony arising from the juxtaposition of dysphemistic swearing (Pinker 2007, 84) with positive descriptors, e.g., ‘so fucking cultured’ (TT: 54) for ‘tak kulturalnie opowiada’ [he/she speaks so culturally] (ST: 18) to display contempt.
--	---

<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>The use of a third-person pronoun to address the speaker (TT: 19) marks a shift in tone since it goes beyond the direct communication style conventions in many Western cultures (Holtbrugge, Weldom and Rogers 2012, 91), which require the use of the second-person pronoun.</p> <p>The structural and syntactic density of TT's total of thirty-two rhetorical questions create an effect of emotional excess, highlighting TT's dramatic tone. However, this notion of emotional excess is contrasted with the five-word declarative statement, – 'I wave my white flag,' (TT: 79) – which produces a volta that sets the tone for the conclusion's sense of catharsis and the idea of moving on, while urging Lauren to reflect on the ideas conveyed through the message. The idea of moving on emerges as a motif underpinning TT due to the final line's use of two stylistic devices that communicate complementary ideas: the metaphor 'white flag' conjures up an idea of unanimity ('white flag' 2023, n.p.), while the repetition of the consonant /w/ creates a sense of phonetic harmony. The narrator's use of the pet form 'Laurie' (TT: 70) also reinforces the idea that she no longer holds grudges.</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Holtbrugge, Dirk, Abigail Weldon and Helen Rogers. 2012. "Cultural determinants of email communication styles." <i>International Journal of Cross Cultural Management</i> 13 (1): 89–110.</p> <p>Pinker, Steven. 2007. <i>A Stuff of Thought - Language as a Window into Human Nature</i>. New York: Penguin Group.</p> <p>Stępień, Magda. 2015. "Tematyka wolności w polskiej muzyce rockowej lat 80." [The idea of freedom in Polish rock music of the 80s. Bachelors Dissertation., Jagiellonian University.</p>

Source Text

Biała Flaga

Gdzie oni są
Ci wszyscy moi przyjaciele
Ele ele ele ele ele
Zabrakło ich
Choć zawsze było ich niewielu
Elu elu elu elu elu

Schowali się
Po różnych mrocznych instytucjach
Ucjach ucjach ucjach ucjach ucjach
Pożarła ich
Galopująca prostytutka
Ucja ucja ucja ucja ucja

Gdzie są moi przyjaciele
Bojownicy z tamtych lat
Zawsze było ich niewielu
Teraz jestem sam

Co to za pan

Target Text

Re: Falling out

1 Dear Lauren,
2
3 I hope your email is still the same.
4
5 I'm looking for my old friends even though there have always been only
6 a few of them. And you were one of them. It's been a long time, and
7 with how things ended between us, I worry that seeing this may startle
8 you so that you won't want to read any further. Fair enough. Whatever
9 you decide to do, allow me to express my long-standing despair about
10 this whole mindfuck of a kerfuffle, which has been nagging me for days,
11 months, years... After all, you cut me so short that I never got to tell you
12 how I truly felt, nor did I ever get closure.

13 Believe it or not, 'where is my friend?' is still a question I ask myself
14 every day. You'd think by now that I would have gotten over it or
15 something. Well, as you know I don't make friends easily, so "Where is
16 she?" still rings in my head like a merciless analog clock. But you have
17 betrayed me, and while I could have swallowed up my pride and
forgiven you, you went a step further and betrayed yourself too!

What happened, and how did we get here? Where are you? Are you
happy there? Where is my friend, and where did she go? Was she ever

Tak kulturalnie opowiada
Jak się stara ładnie siedzieć i wystawiać
Ach co za ton co za ułkon
Co za wiara w każdym zdaniu
I jakie mądre przekonania
Ania ania ania ania ania

Gdzie są moi przyjaciele
Bojownicy z tamtych lat
Zawsze było ich niewielu
Teraz jestem sam
Oto są oto wszyscy są
Przyjaciele moi z wielu stron
Co za pochod co za piękny krok
Maszerują ramię w ramię wprost
I w bamboszach w garniturach
Z pidżamami pod pachami
Z posadami z podatkami i z białymi chorągwiami
Idą tłumy ich tłumy ich
Tłumy ich tłumy ich
Tłumy ich tłumy ich
Tłumy ich

18 even here to begin with? Was her enthusiasm for her goals sincere?
19 Were all those goals that she set for herself and her friends even her
20 goals at all? Did she believe in them? In accomplishing all those great
21 things, small things, and everything in between? Or travelling down the
22 Western Coastal Plains of India in makeshift rickshaws and hitchhiking
23 across South America? Or rafting down Belgian canals while drinking red
24 and dancing to your favourite bands like it's the final hours of Titanic
25 and writing a hundred poems a day under a hundred different pen
26 names and dropping them in random people's mailboxes? Or
27 shamelessly wearing those ugly thrifted sweaters, flaunting our
28 mismatched socks, and speaking to every stranger buried in them? Or
29 building a house on top of a mountain facing west so we could see
30 spectacular sunsets, but close to a body of water because we both
31 couldn't live without it, despite the fact that neither of us is a water
32 sign? Or waking up the next morning after a night out to Autumn Leaves
33 by Miles Davis and preparing those amazing cheese-avocado toasts on
34 those Tefal nonstick pans your mother gave you? Or finishing that script
35 based on that one conversation I had with my grandmother, turning it
36 into an art-house film, and volunteering at the Cannes Festival because
37 why not?
38 Did she believe in any of that?

Gdzie oni są

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Gdzie oni są

Zabrakło ich

Gdzie oni są

Są

39 My dear, I want to ask you this: Was all of this just claptrap for you? And
40 if not, then what caused this sudden change? Tell me, is it really warm in
41 there? In those uninviting and dark despotic buildings with low ceilings
42 and white walls that have the power to make one blind. Is that why you
are hiding there? Did you know that if you left your job early one day,
43 and faced the pre-5pm-golden-sun, maybe your beautiful brown eyes
44 would be able to see clearly again? What about your office? Do you like
45 being there? Your desk – is it nice? Do you have a plant on it, like a
46 cactus, to give it some life? Do you have to buy your own stationery?
47 And what about that big, noisy computer next to your filthy Lenovo
48 screen and that big, squeaky, elevated keyboard you're still probably not
49 used to? Is it fun always hitting the wrong key and having to go over
50 your well through-through sentences again and again and again?

51 How does it happen? Going from a close friend to someone so strange
52 and yet so fucking prim, so fucking cultured, and so fucking
53 sophisticated? Who would not want a friend like that! Someone so
54 beautifully dressed and so fucking proper! But your inner beauty no
55 longer shines through, my friend... You have been consumed by your
56 own crowd. I see people like you everywhere, all the time, walking arm
57 in arm. Your own tribe has devoured you to the bone. You have no soul
58 because you have sold it. You have sold yourself, Lauren. What a

59 wonderful company to be a part of! And I've seen all those pictures you
60 proudly post on the internet too! I've noticed your new smile, which I no
61 longer recognise! Those carefully edited photos with captions that are
62 so fucking confident, so fucking smart, and so fucking inspirational make
63 me wonder who taught you all these things that we could not teach
64 ourselves. When did you even get so fucking perfect and savvy? When
65 did you learn to walk on heels with such a measured step? What
66 happened to your hunch and your awkward gait? Have you forgotten
67 that we used to make fun of people like... yourself?

68
69 I suppose there aren't many steps between idealism and puppetry, but
70 damn you, Laurie, I thought you knew better than to give in. Fulfilling
71 our plans and dreams together against the odds was supposed to be the
72 greatest story of our lives! Just think how many book ideas have slipped
73 through our fingers.

74
75 But enough of that. I have said everything. If you've made it this far and
76 understood my words, then maybe you will realise that the path you
77 used to be on was better than the path you are on right now.

78
79 I wave my white flag.

80

81

Sincerely,

82

Your old friend

Student Number	2230637	Text Number	4
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Other Voices, Other Rooms</i> (Except)	Title	<i>Narkissos</i>
Year Published	1948		
Author	Truman Capote		
Language	English	Language	English
Word Count	86	Word Count	243
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>understanding of source text</i> ● <i>knowledge of genre within source contexts</i> ● <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>ST is a quote from Truman Capote’s semi-autobiographical and first published novel, <i>Other Voices, Other Rooms</i> (1948). It pertains to the literary aesthetics of the Southern Gothic, which include tropes of transgressive thoughts (Bjerre 2017, n.p.).</p> <p>ST is a reported speech uttered by a character called Randolph and is one sentence long. It uses a wide range of punctuation, i.e., one question mark (ST: 3), two ellipses (ST: 3; 5), two colons (ST: 1; 2), and ten commas (e.g., ST: 1; 4), creating the illusion of a dramatic monologue.</p> <p>ST uses an allusion to the myth of Narcissus whereby it paints a sympathetic view of the figure of Narcissus. This is achieved through the personification of ‘mirrors,’ – as being the subject of the verbal phrase ‘they can romanticise us’ (ST: 1) – and through two metaphors that exalt Narcissus, i.e., ‘beautiful comrade’ and ‘inseparable love’ (ST: 5; 5). This imagery is contrasted with the oxymoron ‘subtle torture’ (ST: 1) to describe a world without mirrors, as well as the use of hyperbole ‘the only human who was ever honest’ (ST: 6) for Narcissus, creating a dramatic effect that contributes to ST’s overall tragic tone.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation</i> <p><i>production of genre for target context</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>TA will be English-speaking comparative literature exchange students at the University of Helsinki (https://www.uniarts.fi/en/), attending an exhibition about Magnus Enckell. TT will be a compiliative translation, and it will function as a museum label for the painting <i>Narkissos</i> (1896-1897). TT will incorporate ST's portrayal of Narcissus into my proposed interpretation of his symbolic representation in the painting.</p> <p>For this, I will:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Put the painting's title (in bold), date created and medium before the body of text. ● Repeat the word 'perhaps' three times to indicate that TT constitutes a subjective interpretation of <i>Narkissos</i> (TT: 19; 22 and 24). ● Use ellipsis (TT: 5 and 21) to slow down TT's cadence, and as a vehicle to encourage TA to reflect on TT's proposed views. ● Quote from Nonnus' epic poem <i>Dionysiaca</i>, book 14 verse 554: 'gazed on his own image formed in the water [...] and died as he gazed on the shadowy phantom of his shape' (TT: 11-13) to provide context for Narcissus' mythical death. ● Contextualise <i>Narkissos</i> within Ecknell's biographical facts i.e., his voyages (TT: 6) and homosexuality (TT: 1, 17-21) using (von Bonsdorff 2012, 224) and (Wotherspoon; Aldrich 2001, 148) as sources.
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TT's purpose to provide a subjective interpretation of the artwork resulted in comparing the artist with the figure of Narcissus rather than just analysing the painting. This is most apparent in the line 'Perhaps he, too' (TT: 19), where 'he' denotes Ecknell and 'too' refers to similarities between him and the figure of Narcissus.</p>

Rhetorical devices such as adverbs that act as quality markers, i.e., ‘infamously’ (TT: 11) or ‘eagerly’ (TT: 6) helped convey subjectivity. The subjectivity of this artwork’s interpretation is further emphasised through an uncertain tone, as exemplified through the use of a question (TT: 18) that creates the effect of necessitating reassurance. That tone of hesitancy is conveyed again through only an implicit reference to Capote novel in the final line (TT: 23). The isolation of that line calls attention to itself, while the lack of explicitness creates a mysterious mood, enhancing the mythical background of this painting’s symbolism. Ending on such a tense note may persuade TA to delve into the artistry of both Magnus Ecknell and Truman Capote.

Aldrich, Robert and Garry Wotherspoon, eds. 2001. *Who's Who in Gay and Lesbian History: From Antiquity to World War II*. Abington: Routledge.

Bjerre, Aervold Thomas. 2017. “Southern Gothic Literature.” *Oxford Research Encyclopedia of Literature*. doi: 9780190201098.013.304.

Ecknell, Magnus, *Narkissos* [Narcissus], Oil on canvas, Date of Creation, (Joensuu Art Museum Onni), https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/94/Magnus_Ecknell_-_Narcissus_%281896-1897%29.png

Nonnus. 1940. *Dionysiaca Book 48/574*. Translated by William Henry Denham Rouse. Harvard University Press.

Von Bonsdorff, Anna-Maria. 2012. “Colour Asceticism and Synthetist Colour: Colour Concepts in turn-of-the-20th Century Finish and European Art.” PhD Diss., University of Helsinki.

<https://www.uniarts.fi/en/>

Works Cited

- *use of sources and reference material*

Source Text

Other Voices, Other Rooms (Excerpt)

They can romanticize us so, mirrors, and that is their secret: what a subtle torture it would be to destroy all the mirrors in the world: where then could we look for reassurance of our identities? I tell you, my dear, Narcissus was no egotist. . . he was merely another of us who, in our unshatterable isolation, recognized, on seeing his reflection, the one beautiful comrade, the only inseparable love. . . poor Narcissus, possibly the only human who was ever honest on this point.

Target Text

Narkissos

Narkissos

1896-1897

oil on canvas

1 Several historical records hint at Magnus Ecknell’s homosexuality. In his
2 later portraits, he often displayed an interest in sensual imagery, which
3 was considered unrestrained for his time. Experts brushed it off, blaming
4 it on his Swedish-speaking background in occupied Finland, rather than
5 an artistic expression of mental entrapment...

6 Ecknell eagerly set on his trips to Spain and Italy in 1894- 1895 to run
7 away from the cold of Finland and reflect on his inner conflicts, which he
8 later transferred into his art. It was during his trips to the south of
9 Europe that his distinct take on symbolism crystallised and became an
10 extension of his own mind.

11 *Narkissos* from 1896 shows a young Narcissus who infamously ‘gazed on
12 his own image formed in the water’ and ‘died as he gazed on the
13 shadowy phantom of his shape’ according to Nonnus. The artwork's
14 focus on the Greek hunter, who knows all too well that a world without
15 mirrors would be life’s most devious torture. And with his reflection

16 being the only source of light, standing out against the darkness of the
17 background, he appears to encapsulate this tragic paradox of self-love.
18 Who did Ecknell truly have in mind when he painted this image?
19 Perhaps he, too, recognised, in his own unshatterable isolation, the
20 beauty of his misunderstood identity: the one beautiful comrade, the
21 only inseparable love...
22 Perhaps Narcissus really was the only human ever honest on this point.
23 Perhaps Capote was right.

Student Number	2230637	Text Number	5
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Jedna czwarta wróbla (Excerpt)</i>	Title	<i>One Fourth of a Sparrow</i>
Year Published	2022		
Author	Gaba Krzyżanowska		
Language	Polish	Language	English
Word Count	350	Word Count	684
Description of Source Text <ul style="list-style-type: none"> • <i>understanding of source text</i> • <i>knowledge of genre within source contexts</i> • <i>situation of source text</i> <i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i> <p>(200 words max)</p>	<p><i>Jedna czwarta wróbla</i> (2022) [One-fourth of a sparrow] is a pregnancy diary published by Ha!Art and written by Polish writer, farmer and equestrian instructor, Gaba Krzyżanowska.</p> <p>ST chronicles the narrator's journey leading up to her first pregnancy, using a first-person narrative and the Polish present tense (e.g., ST: 11-15). The concept of time emerges as a central theme to her conceptualisation of pregnancy, as reflected in the diary's formal structure, which does not follow a chronological order; it goes from 'Zima 2018' [Winter 2018] to '2 listopada 2020' [2 of November 2020] to 'Grudzień 2018' [December 2018].</p> <p>ST makes use of two Polish names for men (ST: 35: 39) and a cultural reference to Poland's traditional preference of vodka as a drink of choice (Popova et al 2007, 465-473) (ST: 40). The register is intimate, as exemplified by the ST's employment of colloquial terms, e.g., 'gadanie' [idle talk] ('gadanie' 2023, n.p) (ST: 41), and idioms (e.g., ST: 41). It uses stylistic devices that control ST's tone: the metaphorical association of rabbits with reproduction (ST: 52) serves as a reflection of her strong desire to have a baby, which convey humour.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation</i> <p><i>production of genre for target context</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>TA will be Irish women between the ages of 18 and 45 who are in their third trimester of pregnancy. Copies of TT will be distributed in the OB-GYN waiting rooms all around Ireland and available for TA to read while waiting for their pregnancy-related check-ups. For this, I will apply the strategy of domestication ‘in order to minimise the strangeness of foreign text for the target language reader’ (Venuti 1995, 15). This will be done through:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● domestication of Polish male names using Irish equivalents, e.g., ‘Adam’ would become ‘Ádhamh’. ● translation of Polish drinking customs into Irish ones i.e., vodka will become whisky, seeing as it is considered to be Ireland’s most popular spirit of choice (Mulryan 2002, 13). ● Use dynamic equivalence (Nida 1964a, 159) to translate the following expressions: <ul style="list-style-type: none"> ● ‘I rant’ for ‘wygłaszam tyrade’ [I declare a tirade] (ST: 41). ● ‘Babai’ for ‘dzieciaczek’ [Small child] (ST: 56). This is due to the Irish origin of the word, which gives it diminutive-sounding, baby-talk effect when read using English pronunciation. ● ‘Cot’ for ‘łóżeczko’ [Small bed] (ST: 54) because it is the Irish-English term to denote a child’s bed (‘cot’ 2023, n.p)
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>The narrator's realisation of her strong desire to have a baby is universalised when the generic ‘you’ is used in place of the first-person singular in the ST. As a result, it may make the narrator’s experience and feelings surrounding pregnancy seem less unique, less personal, and more commonplace, which lessens the intimacy of TT’s register.</p> <p>TT’s use of language creates a positive image surrounding the idea of having children, as exemplified through the associations of her word choices, e.g., ‘babbling’ to describe her ‘pijackie gadanie’ [drunken talk] (TT: 50) infantilises the narrator, which, in turn, comically likens her to a baby. This reinforces TT’s humorous tone whereby TT emerges as</p>

	<p>having an overall pro-natalist message. This may have a positive impact on TA, especially if they are experiencing anxiety-related to their OB-GYN appointments.</p> <p>Stylistically speaking, TT's ample use of sound devices, e.g., the three alliterations, two assonances, and one consonance in '(...) your blood begins to flow faster and finally reaches the tips of your toes, warming up all the nooks and crannies of your body' (TT: 9-11), produce a poetic aesthetic through rhythm (Faulkner 1978, 68-70) that beautifies this visceral imagery, thus departing from ST's diatristic style.</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Mulryan, Peter. 2002. <i>The Whiskeys of Ireland</i>. Dublin: O'Brien Press.</p> <p>Nida, Eugene. 1964a. <i>Toward a Science of Translating</i>. Leiden: E.J. Brill.</p> <p>Popova, Svetlana, Jurgen Rehm, Jayadeep Patra, and Witold Zatonski. 2007. "Comparing alcohol consumption in central and eastern Europe to other European countries." <i>Alcohol and Alcoholism</i> 42 (5): 465-473.</p> <p>Venuti, Lawrence. 1995. <i>The Translator's Invisibility: A History of Translation</i>. London; New York: Routledge.</p>

Source Text

Jedna czwarta wróbla (Excerpt)

Zima 2018

Biegnę. Nagie stopy nie odciskają się w śniegu, nie pozostawiają stopionych śladów. Muskają ponowę i już są dalej.

Bieganie bosymi stopami po śniegu staje się jednym z moich ulubionych wieczornych rytuałów. Najtrudniejszy jest pierwszy kilometr, kiedy ścinający tkanki mróz zakrada się przez podeszwy stóp do kostek, łydek i ud. Ale w końcu krew zaczyna płynąć szybciej i dociera do czubków palców, rozgrzewa zakamarki ciała. Wydaje mi się wtedy, że stopy płoną. I już biegnę nie po śniegu, ale po ogniu.

Czuję się silniejsza niż kiedykolwiek. Podczas zimowych biegów wymyślam możliwe scenariusze mojej przyszłości. Monumentalne, egzaltowane, bezwstydne – na szczęście dostępne tylko dla mnie. Nagle myśl się urywa – płomień w stopach ją przeciął.

Potrzebuję tego ognia pod stopami. Ale czuję silnie, i coraz silniej, że potrzebuję też ognia w brzuchu. Może nie ognia, ale ognika, który się tam zagnieździ na jakiś czas. Na samym początku pokażę mu – lub jej – jak się biegnie boso po śniegu. Jak czerpać przyjemność z zatapiania nagiej

Target Text

One Fourth of a Sparrow (Excerpt)

Winter 2018

1
2 I'm running. Naked feet don't impress themselves on snow. They leave
3 no melted traces behind. They skim across a new layer of fresh snow
4 and there they are – a few steps further.

5
6 Running barefoot in the snow has become one of my favourite evening
7 rituals. The first mile is always the most difficult. That's when the frost
8 permeates your flesh and slowly sneaks up on you through the soles of
9 your feet, all the way to your ankles, calves and hips. But then your
10 blood begins to flow faster and finally reaches the tips of your toes,
11 warming up all the nooks and crannies of your body. Your feet feel like
12 they are on fire. And then suddenly, it no longer snow, but fire, that I'm
13 running on.

14 I feel stronger than ever. During my winter runs, I like to imagine the
15 different possible scenarios for my future. Monumental, cherished,
16 shameless – thank goodness only I really know what they are. Suddenly
17 my thought gets disrupted – the flame in my feet has cut right through
18 it.
19

stopy w błocie, jak nią strącać rosę i jak brodzić w rzece. Ciężarna ja będzie silniejsza niż dowolna ja kiedykolwiek wcześniej i kiedykolwiek później. Już teraz jest rozpalona drugim życiem, które dopiero może nosić w sobie.

Wszystko we mnie chce być w ciąży

2 listopada 2020

W którym miejscu zacząć? Gdzie wskazać początek ludzkiego fraktala? Czy da się wyłuskać początek historii, która nie ma początku? Linearne sięganie wstecz – płacz dziecka, dwie kreski, decyzja, pierwsza randka, rodzice, dziadkowie, przodkowie, zejście z drzewa, z łusek – włosy, pełzaki, prazupa, wielki wybuch – jest banalne i nieprawdziwe. Nie będzie więc linearnie, bo nigdy nie było.

Grudzień 2018

Męski wypad, więc idę i ja. Filip mówi nam przy pierwszym piwie, że będą mieli ze swoją narzeczoną dziecko. Szok. Zaczęło się. Zaczęło się. Rodzenie Dzieci. Tworzenie Rodzin (takich z ludzkim, a nie kocim potomstwem).

Adam zwija się do domu wcześniej, ale ja zostaję na wieczorne picie wódki tu i tam. Wracam w środku nocy z przyjacielem i to na niego spada

20 I need this fire under my feet. But I strongly feel, and with every run
21 even more so, that I need a fire in my belly, too. Maybe not exactly fire
22 per se, but a little stinging flame that can nest in there for some time.
23 First and foremost, I'll show him (or her) how to run barefoot in the
24 snow. How to take pleasure in drowning your naked foot in mud. How to
25 use it to brush off dew and how to wade in the river. The pregnant me
26 will be stronger than any 'me' ever before or after. She is already
27 burning hot from the second life that she may, one day, carry inside her.

28
29 Everything inside me wants to be pregnant.
30

31 2 November 2020
32

33 Where does it all begin? Where do I start? Where is the beginning of the
34 human fractal? Is it possible to get to the beginning of a story that has
35 no beginning? A linear stretch into the past – the baby's cry, the two
36 lines, making the decision, the first date, the parents, grandparents,
37 ancestors, coming down from the trees, shedding scales, the eukaryotic
38 past, the amoebas, the primordial soup, the big bang – it's all so trivial
39 and not true. I'm not going to make it linear then. It never was.
40
41

moje pijackie gadanie. Wygłaszam tyradę o tym, że też chcę dziecko, że muszę. A przyjaciel bez żadnego krygowania się przekonuje, że mi się to dziecko po prostu należy. I że powinnam napierać na męża. Wcześniej w głowie mi się nie mieściło takie prostackie zagranie, jak wejście w rolę żony, która ma tę drogą i niepraktyczną fanaberię: dziecko.

Wracam do domu. Budzę Adama nad ranem i – nie mogąc opanować pijackiej czkawki – stwierdzam, że dosyć tego. Że ci sobie zrobili, tamci też sobie zrobili, i ja też chcę. Dwadzieścia siedem lat, w małżeństwie od czterech, wreszcie ze stabilnym źródłem utrzymania i miejscem do życia... bla bla bla.

Dramatycznym gestem wskazuję przy tym na dwa króliki, które umieściliśmy w wygrzebane ze śmietnika klatce dla dziecka (podobno ten mebel nazywa się łóżeczkiem).

– Najwyższy czas na dzieciaczka – oświadczam nad ranem, tuż przed świtem. A Adam po prostu się zgadza.

– Niech będzie, przygoda! – mówi.

42 December 2018

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

It's a lads' night out so I go out with them. Over the first round of drinks, Pilib breaks the news to us that he and his fiancé are expecting a baby. What? I'm shocked. There it goes. Having babies. Starting families (with human, rather than feline offspring).

Ádhamh gets home early but I decide to stay for some more whisky fun here and there. I get back in the middle of the night with my friend, so he gets to hear all of my drunken babbling. I rant to him about how I also want to have a baby, how I have to have one, in fact. And my friend actually becomes convinced that I simply deserve this baby. And that I should press my husband into having it. This kind of boorish behaviour used to boggle my mind: playing the role of a wife who has this expensive and unreasonable whim: a baby.

I get back home. I wake Ádhamh up in the morning and – unable to control my boozy hiccups – I proclaim, 'Enough is enough! These friends made one, those friends did, too – I want one as well! So many people around us are making babies and I also want to make one! Twenty seven years old, married for four years, at last with a stable source of income and a place to live' ... blah blah blah.

64 Dramatically, I gesture towards two rabbits, which we placed in a child-
65 sized cage (apparently, also known as a 'cot') – the same one that we
66 had found in a skip bin.

67
68 'It's time for a babai', I announce in the small hours of the morning. And
69 Ádhamh agrees, just like that.

70 'Fine. Let the adventure begin!' he says.

Student Number	22306237	Text Number	6
-----------------------	----------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Pan Cogito i wyobraźnia</i>	Title	Mr Cogito and the imagination
Year Published	1983		
Author	Zbigniew Herbert		
Language	Polish	Language	English
Word Count	170	Word Count	246
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>understanding of source text</i> • <i>knowledge of genre within source contexts</i> • <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p><i>Pan Cogito i wyobraźnia</i> [Mr. Cogito and the imagination] is a free verse poem published in <i>Report from the Besieged City & Other poems</i> (1983).</p> <p>Using an omnipresent third-person narrator, ST's language is economical, with two parts and twenty stanzas overall.</p> <p>ST's anti-rhetorical style is foregrounded by Herbert's call for a critical approach to poetry, as demonstrated by his rejection of surrealist intertextual references (ST: 2-3) and metaphors (ST: 7- 8; 12; 9; 55). Instead, Herbert focuses on the harsh realities of the world, resulting in a moralistic tone that elevates classical truth over postmodern transcendence (Krauss 1999, 13), e.g., "nóż jest nożem" [a knife is a knife] (ST: 20-21). This is emphasised by the six references to classicism (ST: 6; 13; 14; 17; 39; 47). Irony is channelled by the length and form of the sixteenth stanza, which enumerates, using hyphens as bullets, twelve historical, religious, and scientific dilemmas (ST: 35-46) that fill Mr. Cogito with wonder and that he wishes to comprehend fully (ST: 36-47). The conditional <i>chciałby</i> [he would like to] and the oxymoron (ST: 54) in the final two stanzas highlight a paradoxical sense of Pan Cogito's both self-awareness and doubt.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation production of genre for target context</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TT will be submitted to the second issue of <i>Turkoslavia Journal</i>, specialising in Turkic and Slavic literary translations of prose and poetry (https://www.turkoslavia.com/submissions). My TA will consist of a US-based collective of three women, all of whom are professional translators and have an academic background in translation.</p> <p>According to Kuić (1970, 185), an adequate translation of poetry rests on faithfulness to the meaning of the content and to the form of the original, which was later echoed by Nida’s formal equivalence theory (1964a, 159). I will take the notion of ‘faithfulness’ in the context of the content’s meaning to the maximum and translate ST word-for-word. This will be done by applying the first search result on Polish-English online Cambridge Dictionary (https://dictionary.cambridge.org/dictionary/polish-english/), except for the collocation ‘napawać odrazą’ [to full with disgust] (ST: 6) which will be translated using PWN Polish-English dictionary (https://oxford.pwn.pl/).</p> <p>This interpretation of ‘faithfulness’ is appropriate for TA because of Kuić’s Slavic background’s relevance as a Serbian scholar – which would be of interest to <i>Turkoslavia</i>, considering their specialisation in Slavic languages – as opposed to Nida, whose scholarly focus was on Bible-translation theories (Porter 2005, 8).</p>
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>The most unexpected results came from translating homonyms. The word ‘tłumaczenie’, which, in the context of the TT, could either mean ‘explaining’ or ‘translating’, was translated into the latter, unlike John and Bohdana Carpenters’ translation from 1986. Using the term ‘translating’ in this context emphasises the metafictional and self-reflexive aspect of the TT as a translation, which not only adds another layer of irony but also contradicts Herbert’s anti-postmodern message. This operation resonates with my translation of ‘wyrok’ [sentence, judgement, verdict] into ‘sentence’ (TT: 28), which takes on a new meaning and allows for a new interpretation given its proximity to a word</p>

	<p>from the same lexical field that is 'letter' in 'He will indifferently accept the sentence / Of future researchers of the letter' (TT: 28-29). In this manner, TT 'hijacks' ST's original message of anti-postmodernism and turns TT into a postmodern piece of writing through a self-reflective use of language (Spanos 1990, 110; 115). This demonstrates that the word-for-word approach from Polish into English is capable of providing TT with nuances and new interpretations, thus countering Liberman's claims that the word-for-word method is prone to imposing hermeneutical limitations (2020, 187-199).</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Herbert, Zbigniew. 1995. <i>Mr Cogito</i>. Translated by John and Bohdana Carpenter. New York: The Ecco Press</p> <p>Krauss, Nicole. 1999. "Herbert's Microscope." <i>PN Review</i> 25 (3): 13</p> <p>Kuic, Ranka. 1970. "Translating English Romantic Poetry." In <i>The Nature of Translation</i>, edited by James Holmes, Frans de Hann and Anton Popovic, 182-191. Mouton: Publishing House of the Slovak Academy of Science</p> <p>Liberman, Kenneth. 2020. "What is wrong with word-for-word translation? (A response to a Tibetan monk's query)." <i>Asia Pacific Translation and Intercultural Studies</i> 7 (2): 187-199.</p> <p>Nida, Eugene. 1964a. <i>Toward a Science of Translating</i>. Leiden: E.J. Brill.</p> <p>Porter, E. Stanley. 2005. "Eugene Nida and Translation." <i>The Bible Translator</i> 54 (1): 8-19.</p> <p>Spanos, William V. 1991. "Review: What was Postmodernism?" <i>Contemporary Literature</i> 31 (1): 108-115</p> <p>https://www.turkoslavia.com/submissions</p> <p>https://dictionary.cambridge.org/dictionary/polish-english/</p> <p>https://oxford.pwn.pl/</p>

--	--

Source Text

Pan Cogito i wyobraźnia

Pan Cogito nigdy nie ufał
sztuczkom wyobraźni

Fortepiano na szczycie Alp
grał mu fałszywe koncerty

nie cenił labiryntów
sfinks napawał go odrazą

mieszkał w domu bez piwnic
luster i dialektyki

dżungle skłębionych obrazów
nie były jego ojczyzną

unosił się rzadko
na skrzydłach metafory
potem spadał jak Ikar
w objęcia Wielkiej Matki

Target Text

Mr Cogito and the Imagination

- 1 Mr Cogito never trusted
- 2 tricks of the imagination

- 3 A piano on the peak of the Alps
- 4 Played him false concerts

- 5 He did not appreciate labyrinths
- 6 The Sphinx disgusted him

- 7 He lived in a house without basements,
- 8 Mirrors and dialectics

- 9 Jungles of swirling paintings
- 10 Were not his fatherland

- 11 He hovered rarely
- 12 On the wings of a metaphor
- 13 Then fell like Icarus
- 14 Into the embrace of the Great Mother

uwielbiał tautologie

tłumaczenie

idem per idem

że ptak jest ptakiem

niewola niewolą

nóż jest nożem

śmierć śmiercią

kochał

płaski horyzont

linię prostą

przyciąganie ziemi

2.

Pan Cogito będzie zaliczony

do gatunku *minores*

obojętnie przyjmie wyrok

przyszłych badaczy litery

15 He adored tautology

16 Translating

17 *Idem per idem*

18 That a bird is a bird

19 Slavery is slavery

20 A knife is a knife

21 Death is death

22 He loved

23 The flat horizon

24 A straight line

25 earth's gravity

2

26 Mr. Cogito will be ranked

27 Among species *minores*

28 He will indifferently accept the sentence

29 Of future researchers of the letter

używał wyobraźni
do całkiem innych celów

chciał z niej uczynić
narzędzie współczucia

pragnął pojąć do końca

-noc Pascala

-naturę diamentu

-melancholię proroków

-gniew Achillesa

-szaleństwa ludobójców

-sny Marii Stuart

-strach neandertalski

-rozpacz ostatnich Azteków

-długie konanie Nietzschego

-radość malarza z Lascaux

-wzrost i upadek dębu

-wzrost i upadek Rzymu

zatem ożywiać zmarłych

30 He used his imagination

31 For entirely different purposes

32 He wanted to turn her into

33 A tool of compassion

34 He wanted to fathom out to the end

35 - Pascal's night

36 - A diamond's nature

37 - The melancholy of the prophets

38 - Achilles' anger

39 - The madness of those who commit genocides

40 - Mary Stuart's dreams

41 - Neanderthal fear

42 - The despair of the last Aztecs

43 - Nietzsche's long death throes

44 - The joy of a painter from Lascaux

45 - The rise and fall of an oak

46 - The rise and fall of Rome

47 So to revive the dead

48 Keep the covenant

dochować przymierza

wyobraźnia Pana Cogito

ma ruch wahadłowy

przebiega precyzyjnie

od cierpienia do cierpienia

nie ma w niej miejsca

na sztuczne ognie poezji

chciałby pozostać wierny

niepewnej jasności

49

The imagination of Mr. Cogito

50

Has a swinging motion

51

It runs smoothly

52

From suffering to suffering

53

There is no place in it

54

For the pyrotechnics of poetry

55

He would like to remain faithful

56

To the uncertain clearness

Student Number	2230637	Text Number	7
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	<i>Discovering Dingle</i>	Title	Odkrywając Dingle
Year Published	1976		
Author	Paul Theroux		
Language	English	Language	Polish
Word Count	2607	Word Count	2370
<p>Description of Source Text</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>understanding of source text</i> ● <i>knowledge of genre within source contexts</i> ● <i>situation of source text</i> <p><i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>ST is a travelogue essay published in Travel & Leisure in 1976 about Theroux's family trip to the Dingle Peninsula. ST uses first-person, unreliable narration (e.g., ST: 40) seeing as it 'predicates on the traveler as an observer rather than authority' (Fay 2015, 73).</p> <p>ST uses sixteen complex sentences to describe Dingle's nature, culture, and history. This is done using 161 commas and thirty-five double dashes to set off material for emphasis and to regulate the enumerative flow of its complex syntactic sentence structures (e.g., ST: 108-111). ST uses thirteen instances of reported speech to convey 'on-the-spot observations'(Colbert 2012, 571)(e.g., ST: 72-73), reflecting its travel writing genre. Personification and similes are employed to create sensory imagery that appeals to touch and hearing in Theroux's verbal descriptions of Dingle's inclement weather e.g., 'furious winds,' (ST: 43) as well as its geographical features (e.g., ST: 181-184), both of which are reflective of enargeia in travel writing (Leask 2002, 44).</p> <p>Moreover, ST employs the American unit of length six times to describe geographical distances in both a factual (e.g., ST: 150) and figurative sense (e.g., ST: 17) and uses the American spelling.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation production of genre for target context</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TA consists of bilingual Polish and English-speaking students aged 12-15 who attend Polish weekend schools in Ireland. TT will be used as an educational resource, preparing them to write their first creative writing story in Polish with the objective of teaching them new vocabulary.</p> <p>For this, I will:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Use consonance in five descriptions of the wind (TT: 48; 112; 118-119; 133; 215) to emphasise ST's sensorial imagery. ● Convert units of the US Metrication System into the International System of Units, which is used in both Ireland and Poland (BIPM, n.d). This will increase the accuracy of TA's comprehension of all of TT's quantifiable descriptions. ● Translate all reported speech word-for word, except for the following examples, which will use dynamic equivalence (Nida 1964a, 159): <ul style="list-style-type: none"> - 'God Bless ye' will become 'Z Bogiem' [With God] (TT: 164); - 'UP THE IRA' will become 'CHWAŁA IRZE ' [Glory to Ira] (TT: 69); - 'BRITS OUT' will become 'PRZECZ BRYTOLOM' [Away with the Brits] (TT: 69).
<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>A great part of TT's new vocabulary ended up being linking words e.g., 'lecz' [yet/however] (e.g., TT: 113), enhancing TT's descriptive style of travel writing. However, using linking words takes away from ST's personal and contemplative tone, instead presenting TT in a more cohesive manner. Since linking words are characteristic of and mostly used in dialectical writings, i.e., academic essays (Podolkova and Medvid 2019, 224), employing them may compromise TT's intended purpose of preparing TA for their creative writing task. Nevertheless, by appealing to themes of supernatural elements and a cursed environment in TT's geographical descriptions of Ireland, TT evokes literary</p>

	<p>gothic aesthetics (Hoghe 200, 4-20) which may be useful in teaching TA about literary tones and aesthetics. This is accomplished through the use of oxymorons such as 'tępy błysk Atlant' [blunt sparke] (ST: 229) painting a dark image of Dingle's geographical features as well as the prominence of a lexical field that denotes the idea of being cursed e.g., 'opętanych mew' [of possessed seagulls] (TT: 119), both of which produce a hyperbolic effect. This, in turn, increases the narrator's emotional investment in the story, thus emphasising his unreliable voice in TT.</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Bureau International des Poids et Mesures. n.d. "Member States." Accessed on 12 March 2023. https://www.bipm.org/en/member-states</p> <p>Colbert, Benjamin. 2012. "Travel Narrative". In <i>The Encyclopaedia of Romantic Literature</i>. doi: 9781118300916</p> <p>Fay, A. Elizabeth. 2015. "Travel writing." In <i>The Cambridge Companion to Women's Writing in the Romantic Period</i>, edited by Devoney Looser, 73-87. Cambridge: Cambridge University Press.</p> <p>Hogle, Jerrold E. ed 2002. "Introduction." In <i>The Cambridge Companion to Gothic Fiction</i>. Cambridge University Press.</p> <p>Leask, Nigel. 2002. <i>Curiosity and the Aesthetics of Travel Writing 1770-1840: From an Antique Land</i>. Oxford University Press UK.</p> <p>Nida, Eugene. 1964a. <i>Toward a Science of Translating</i>. Leiden: E.J. Brill.</p> <p>Podolkova, Svetlana and Olena Medvid. 2019. "Essay as a Form of Academic Writing." <i>Edukacyjna Analiza Transakcyjna</i>, 8: 215–225.</p>

--	--

Source Text

Discovering Dingle

The nearest thing to writing a novel is traveling in a strange country. Travel is a creative act—not simply loafing and inviting your soul, but feeding the imagination, accounting for each fresh wonder, memorizing and moving on. The discoveries the traveler makes in broad daylight—the curious problems of the eye he solves—resemble those that thrill and sustain a novelist in his solitude. It is fatal to know too much at the outset: boredom comes as quickly to the traveler who knows his route as to the novelist who is overcertain of his plot. And the best landscapes, apparently dense or featureless, hold surprises if they are studied patiently, in the kind of discomfort one can savor afterward. Only a fool blames his bad vacation on the rain.

A strange country—but how strange? One where the sun bursts through the clouds at ten in the evening and makes a sunset as full and promising as dawn. An island which on close inspection appears to be composed entirely of rabbit droppings. Gloomy gypsies camped in hilarious clutter. People who greet you with "Nice day" in a pelting storm. Miles of fuchsia hedges, seven feet tall, with purple hanging blossoms like Chinese lanterns. Ancient perfect castles that are not inhabited; hovels that are. And dangers: hills and beach-cliffs so steep you either hug them or fall off. Stone altars that were last visited by

Target Text

Odkrywając Dingle

1 Najbardziej zbliżoną aktywnością do pisania powieści jest podróż
2 po obcym kraju. Podróżowanie to kreatywny czyn, nie tylko odprężający
3 i kuszący dla duszy, ale również karmiący wyobraźnię, odpowiedzialny za
4 każde świeże zdumienie, które należy zapisać w pamięci i iść dalej.
5 Odkrycia dokonywane przez podróżnika w biały dzień - intrygujące
6 zagadki dla oczu - przypominają te, co ekscytują i podtrzymują pisarza w
7 jego samotności. Zgubnym jest wiedzieć za dużo od samego początku:
8 znużenie prędko ogarnia podróżnika, który zna dobrze swoją drogę tak
9 samo jak pisarza, który jest zbyt pewny swej fabuły. Najlepsze
10 krajobrazy, pozornie gęste bądź nudne, potrafią zaskoczyć, jeśli są
11 cierpliwie opracowane, w rodzaju dyskomfortu, którym można się
12 później rozkoszować. Tylko głupiec wini deszcz za nieudane wakacje.
13 Dziwny kraj, czyli jaki? Taki, w którym słońce przebija się przez
14 chmury o dziesiątej wieczorem i sprawia, że zachód słońca jest tak pełny,
15 jakby za chwilę miałby być już świt. Wyspa, która przy bliższym
16 przyjrzeniu się wydaje składać się wyłącznie z króliczych odchodów.
17 Zdrzutotani wędrownicy obozujący w uroczym bałaganie. Ludzie, którzy
18 pozdrawiają się nawzajem życząc sobie „miłego dnia” w trakcie ulewy.
19 Kilometry żywopłotów z fuksji na dwa metry wysokości, ze zwisającymi,
20 fioletowymi kwiatami przypominające chińskie lampiony. Doskonałe

Druids, storms that break and pass in minutes, and a local language that sounds like Russian being whispered and so incomprehensible that the attentive traveler feels, in the words of a native writer, "like a dog listening to music".

It sounds as distant and bizarre as The Land Where the Jumbies Live, and yet it is the part of Europe that is closest in miles to America, the thirty mile sausage of land on the southwest coast of Ireland that is known as the Dingle Peninsula. Beyond it is Boston and New York, where many of its people have fled. The land is not particularly fertile. Fishing is dangerous and difficult. Food is expensive; and if the Irish Government did not offer financial inducements to the natives they would probably shrink inland, like the people of Great Blasket Island who simply dropped everything and went ashore to the Dingle, deserting their huts and fields and leaving them to the rabbits and the ravens. It is easy for the casual traveler to prettify the place with romantic hyperbole, to see in Dingle's hard weather and exhausted ground the Celtic Twilight, and in its stubborn hopeful people a version of Irishness that is to be cherished. That is the patronage of pity—the metropolitan's contempt for the peasant. The Irish coast, so enchanting for the man with the camera, is murder for the fisherman. For five of the eight days I was there the fishing boats remained anchored in Dingle Harbor, because it was too wild to set sail. The dead seagulls, splayed out like old-fangled ladies'

21 średniowieczne zamki, które są niezamieszkane; lepianki, które są. Oraz
22 niebezpieczeństwa: wzgórza i klify są tak strome, że jeżeli się do nich nie
23 przytulisz, to spadniesz. Kamienne ołtarze, które ostatni raz odwiedzone
24 zostały przez druidów; burze, które potrafią się zerwać i minąć w ciągu
25 kilku minut, i lokalny język, który brzmi jak szeptany rosyjski i jest tak
26 niezrozumiały, że uważny podróżnik poczułby się - mówiąc słowami
27 rodzimego pisarza - jak pies, co słucha muzyki. Brzmi to tak obco i
28 cudacznie, jak krainy z rymowanek Leara, a jednak, odległościowo, jest
29 to część Europy najbliższej Ameryki. Łąd w kształcie pięćdziesięcio
30 kilometrowej kiełbasy na południowo-zachodnim wybrzeżu Irlandii,
31 znany jako półwysep Dingle. Dalej jest już tylko Boston oraz Nowy Jork,
32 dokąd uciekło wielu ludzi z tego krańca świata. Ziemia jest tu
33 niespecjalnie żyzna, a praca rybaka ciężka i niebezpieczna. Żywność jest
34 droga i możliwe, że gdyby nie rząd irlandzki oferujący miejscowym
35 zachęty finansowe, to świat by im się zawałił tak jak mieszkańcom
36 największej z wysp Blasket, którzy po prostu rzucili wszystko i zeszli na
37 łąd do Dingle, pozostawiając swoje chaty i pola królikom i krukom.
38 Wygodnie byłoby amatorskiemu podróżnikowi upiększyć to miejsce
39 romantycznymi hiperbolami, doszukiwać się 'Celtyckiego zmierzchu' w
40 mrocznej pogodzie i jałowej ziemi Dingle, a w zacięciu ufnych ludzi
41 rodzaj irlandzkości, który należy pielęgnować. Taki właśnie jest patronat
42 litości, innymi słowy: pogarda obywatela miejskiego wobec chłopca. Choć

hats below Clogher Head, testify to the furious winds; and never have I seen so many sheep skulls bleaching on hillsides, so many cracked bones beneath bushes.

Farming is done in the most clumsily primitive way, with horses and donkeys, wagons and blunt plow. The methods are traditional by necessity—modernity is expensive, gas costs more than Guinness. The stereotype of the Irishman is a person who spends every night at the local pub, jigging and swilling; in the villages of this peninsula only Sunday night is festive and the rest are observed with tea and early supper.

"I don't blame anyone for leaving here," said a farmer in Dunquin. "There's nothing for young people. There's no work, and it's getting worse."

After the talk of the high deeds of Finn MacCool and the fairies and leprechauns, the conversation turns to the price of spare parts, the cost of grain, the value of the Irish pound which has sunk below the British one. Such an atmosphere of isolation is intensified and circumscribed by the language—there are many who speak only Gaelic. Such remoteness breeds political indifference. There is little talk of the guerrilla war in Northern Ireland, and the few people I tried to draw on the subject said simply that Ulster should become part of Eire.

43 potrafi być czarująca dla człowieka z aparatem fotograficznym,
44 Irlandzkie wybrzeże jest przekleństwem dla rybaka. Przez pięć z ośmiu
45 dni, kiedy tam byłem, łodzie rybackie stały zakotwiczone w porcie w
46 Dingle Harbor przez pięć z ośmiu dni, kiedy tam byłem, bo morze było
47 zbyt wzburzone, aby podnieść żagle. Zdechłe mewy pod głową Clogher,
48 napuszone niczym stare, damskie kapelusze, dowodzą gniewnym
49 wiatrom. Nigdy nie widziałem tyle owczych czaszek bielących się na
50 zboczach wzgórz, ani tyle rozkruszonych kości pod krzakami.

51 Rolnictwo odbywa się w najbardziej niezdarne, rodowe sposoby,
52 przy pomocy koni i osłów albo wozów i tępych pługów. Ancestralne
53 metody używane są z konieczności — bycie nowoczesnym jest drogie, a
54 gaz kosztuje więcej niż Guinness. Stereotyp Irlandczyka to osoba, która
55 spędza każdą noc w lokalnym pubie, tańczącym gigę oraz chlejąc. W
56 wioskach tego półwyspu jedynie niedzielne wieczory są świąteczne —
57 pozostałe obchodzone są przy herbacie i wczesnej kolacji.

58 Nie dziwię się, że ludzie stąd wyjeżdżają - powiedział rolnik z
59 Dunquin - nie ma tu nic dla młodych ludzi. Nie ma pracy, a robi się
60 jeszcze gorzej. Po rozmowie o szlachetnych czynach Finna MacCoola
61 oraz wrózkach i leprechaunach, temat zwrócił się ku cenie części
62 zamiennych, cenie zboża, wartości funta irlandzkiego, któremu daleko
63 do brytyjskiego. To poczucie izolacji jest potęgowane i ograniczane
poprzez język — wielu jest takich, którzy mówią tylko po irlandzku. Takie

Further east, in Cork and Killarney, I saw graffiti reading BRITS OUT or UP THE IRA. It is not only the shortage of walls or the cost of spray cans that keep the Irish in Dingle from scrawling slogans. I cannot remember any people so quickly hospitable or easier to meet. Passers-by nod in greeting, children wave at cars: it is all friendliness. At almost three thousand feet the shepherd salutes the climbers and then marches on with his dogs yapping ahead of him.

Either the people leave and go far—every Irishman I met had a relative in America—or they never stir at all. "I've lived here my whole life," said an old man in Curraheen on Tralee Bay; and he meant it—he had always sat in that chair and known that house and that tree and that pasture. But his friend hesitated. "Well, yes," this one said, "not here exactly. After I got married I moved further down the road." It is the outsider who sees Dingle whole; the Irish there live in solitary villages. And people who have only the vaguest notion of Dublin or London, and who have never left Ballydavid or Inch, show an intimate knowledge of American cities, Boston, Springfield, Newark or San Diego. The old lady in Dunquin, sister of the famous "Kruger" Kavanagh—his bar remains, a friendly ramshackle place with a dark side of bacon suspended over one bar and selling peat bricks, ice cream, shampoo and corn flakes along with the Guinness and the rum—that old lady considered Ventry (her

64 wyobcowanie rodzi polityczną obojętność. Niewiele się mówi o wojnie
65 partyzanckiej w Irlandii Północnej, a garstka tych, których dałem radę
66 pociągnąć za język w ten temat, stwierdzili wprost, że Ulster powinien
67 stać się częścią Irlandii.

68 Dalej na wschód — w Corku i Killarney — widziałem graffiti z
69 napisem „PRECZ BRYTOLOM” lub „CHWAŁA IRZE”. Nie tylko brak ścian
70 czy koszt puszek ze sprayem powstrzymuje Irlandczyków w Dingle od
71 bazgrania haseł. Nie pamiętam abym kiedykolwiek poznał tak
72 gościnnych — łatwiejszych do poznania — ludzi. Przechodni kiwają
73 głowami aby się pozdrowić, dzieci machają do samochodów: tu wszystko
74 jest odziane życzliwością. Na wysokości prawie dziewięćset metrów
75 pasterz salutuje wspinaczom, po czym maszeruje dalej za gromadą
76 wyjących psów.

77 Ci ludzie albo wyjeżdżają i udają się daleko — każdy Irlandczyk,
78 którego spotkałem, miał krewnego w Ameryce — albo nigdzie nie
79 ruszają. Mieszkam tu całe życie – powiedział pewien starzec w
80 Curraheen nad zatoką Tralee. Nie kłamał. Zawsze siedział w tym fotelu;
81 znał ten dom, to drzewo i to pastwisko. Ale jego przyjaciel się zawahał.
82 No dobra – powiedział – nie dokładnie tutaj. Po ślubie przeprowadziłem
83 się parę domów dalej. Jedynie osoby z zewnątrz mogą zobaczyć Dingle w
84 całości; Irlandczycy żyją tam na odludnych wsiach. A ludzie, którzy mają
85 jakiegokolwiek pojęcie o Dublinie czy Londynie, choć nigdy nie opuścili

new homestead, four miles away) another world, and yet she used her stern charm on me to recommend a certain bar on Cape Cod.

I did not find, in the whole peninsula, an inspired meal or a great hotel; nor can the peninsula be recommended for its weather. We had two days of rain, two of mist, one almost tropical, and one which was all three, rain in the morning, mist in the afternoon, and sun that appeared in the evening and didn't sink until eleven at night—this was June. "Soft evening," says the fisherman; but that is only a habitual greeting—it might be raining like hell. In general, the sky is overcast, occasionally the weather is unspeakable: no one should go to that part of Ireland in search of sunny days. The bars, two or three to a village, are musty with rising damp and woodworm, and the pictures of President Kennedy—sometimes on yellowing newsprint, sometimes picked out daintily in needlepoint on framed tea-towels—do little to relieve the gloom. The English habit of giving bars fanciful names, like The Frog and Nightgown or The White Hart, is virtually unknown in Ireland. I did not see a bar in any village that was not called simply Mahoney's, or Crowley's, or Foley's or O'Flaherty's: a bar is a room, a keg, an Irish name over the door, and perhaps a cat asleep on the sandwiches.

The roads are empty but narrow, and one—the three miles across the Conair Pass—is, in low cloud, one of the most dangerous I have ever seen, bringing a lump to my throat that I had not tasted since traversing

86 Ballydavidu czy Inch, wykazują się szczegółową wiedzą o amerykańskich
87 miastach: Bostonie, Springfieldzie, Newarku czy San Diego. Staruszka w
88 Dunquin, siostra słynnego „Krugera” Kavanaga, który zostawił po sobie
89 bar – tajemniczą rudere, gdzie nad jednym z jej barów wisi boczek
90 zawieszony od ciemnej strony, i gdzie kupić można brykietki torfowe,
91 lody, szampon i płatki kukurydziane wraz z Guinnessem i rumem – ta
92 staruszka uważała Ventry (swoją nowiutką zagrodę, oddaloną o sześć
93 kilometrów) za inną planetę, a jednak użyła na mnie swojego surowego
94 uroku, by polecić mi pewien bar w Cape Cod.

95 Na całym półwyspie nie znalazłem ani smacznego posiłku, ani
96 dobrego hotelu pierwszej klasy; nie można też polecić półwyspu ze
97 względu na pogodę. Mieliśmy dwa deszczowe dni, dwa mgliste, jeden
98 prawie tropikalny i jeden, który miał w sobie wszystko: z rana deszcz,
99 potem mgła, a na koniec słońce, które pojawiło się wieczorem i nie
100 zaszło do dwudziestej trzeciej— to był czerwiec. Cichy wieczór – mówi
101 rybak; ale to tylko zwyczajowe pozdrowienie – zaraz może lunąć jak
102 diabli. Zazwyczaj niebo jest posępne; czasami pogoda jest potworna.
103 Nikt nie powinien jechać do tej części Irlandii w poszukiwaniu
104 słonecznych dni. Bary, po dwa lub trzy w każdej wiosce, stęchłe od
105 wilgoci i korników, a zdjęcia prezydenta Kennedy'ego — czasem na
106 pożółkłym papierze gazetowym, a czasem delikatnie wydziergane
107 igielitem na oprawionych w ramach ręcznikach do herbaty — niewiele

the Khyber. The landscape is utterly bleak, and sometimes there is no sound but the wind beating the gorse bushes or the cries of gulls which—shrill and frantic—mimic something tragic, like a busload of schoolgirls careering off a cliff. The day we arrived my wife and I went for a walk, down the meadow to the sea. It was gray. We walked fifty feet. It rained. The wind tore at the outcrops of rock. We started back, slipping on seaweed, and now we could no longer see the top of the road, where we had begun the walk. It was cold; both of us were wet, feebly congratulating ourselves that we had remembered to buy rubber boots in Killarney. Then Anne hunched and said, "It's bloody cold. Let's make this a one-night stand."

But we waited. It rained the next day. And the next. The third was misty, but after so much rain the mist gave us the illusion of good weather: there was some promise in the shifting clouds. But really, the weather had ceased to matter. It was too cold to swim and neither of us had imagined sunbathing in Ireland. We had started to discover the place on foot, in a high wind, fortified by stout and a picnic lunch of crab's claws (a dollar a pound) and cheese and soda bread. Pausing, we had begun to travel.

There is no detailed guidebook for these parts. Two choices are open: to buy Sheet 20 of the Ordnance Survey Map of Ireland or climb Mount Brandon and look down. We did both, and it was odd how,

108 robią aby złagodzić ten mrok. Angielski zwyczaj nadawania barom
109 wymyślnych nazw typu „Żaba i koszula nocna’ czy też „Biały jeleń” jest
110 nieznany w Irlandii. W żadnej wiosce nie widziałem baru, który nie
111 nazywałby się po prostu Mahone’ów, albo Crowley’ów, albo Foley’ów,
112 albo O’Flaherty’ów. W skład irlandzkiego pubu wchodzi pomieszczenie,
113 beczka, irlandzkie nazwisko widniejące nad drzwiami i może kot śpiący
114 na kanapkach.

115 Drogi są opustoszałe, lecz wąskie, a jedna z nich – pięć kilometrów
116 poprzez Przełęcz Conair – jest, przy niskich chmurach, jedną z
117 najbardziej śmiertelnych jakie kiedykolwiek widziałem i przynosi mi
118 poczucie dyskomfortu, jakiego nie doznałem od kiedy przemierzyłem
119 Przełęcz Chajberską. Krajobraz jest doszczętnie ponury, a czasami nie
120 słyhać niczego oprócz wiatru rozbijającego się o krzewy jaśminowca
121 albo piskliwych krzyków opętanych mew naśladujących katastroficzną
122 scenę autobusu pełnego uczennic spadającego z klifu. W dniu przyjazdu
123 wybraliśmy się z żoną na spacer wzdłuż łąki w stronę morza. Było szaro.
124 Przeszliśmy pięćdziesiąt metrów. Łało. Wiatr zrywał wychodnie skalne.
125 Zwróciliśmy ślizgając się po wodorostach. W tamtym momencie nie
126 widzieliśmy już początku drogi, skąd rozpoczęliśmy spacer. Temperatura
127 była surowa; oboje zmokliśmy, gratulując sobie pod nosem, że
128 pamiętaliśmy o zakupie kaloszy w Killarney. Wtedy Anne skuliła się i
129

standing in mist among ecclesiastical-looking cairns (the mountain was a place of pilgrimage for early Christian monks seeking the intercession of St Brendan the Navigator), we looked down and saw that Smerwick and Ballyferriter were enjoying a day of sunshine, Brandon Head was rainy, and Mount Eagle was in cloud. Climbing west of Dingle is deceptive, a succession of false summits, each windier than the last; but from the heights of Brandon the whole peninsula is spread out like a topographical map, path and road, cove and headland. Down there was the Gallarus Oratory, like a perfect boathouse in stone to which no one risks assigning a date (but probably 9th Cent.), and at a greater distance Great Blasket Island and the smaller ones with longer names around it. The views all over the peninsula are dramatic and unlikely, as anyone who has seen Ryan's Daughter knows—that bad dazzling movie was made in and around the fishing hamlet of Dunquin. The coastal cliffs are genuinely frightening, the coves echoic with waves that hit the black rocks and rise - foaming, perpendicular - at the fleeing gannets; and the long Slieve Mish Mountains and every valley - thirty miles of them - are most weirdly, without trees.

We had spotted Mount Eagle. The following day we wandered from the sandy, and briefly sunny, beach at Ventry, through tiny farms to the dark sloping lake that is banked like a sink a thousand feet up the slope—more bones, more rabbits, and a mountain wall strafed by

130 powiedziała, że jest strasznie zimno. Niech to będzie jednonocny
131 wyskok.

132 Ale czekaliśmy dalej. Padało następnego dnia. Tego następnego
133 też. Trzeci był spowity mgłą, chociaż po tylu deszczowych dniach mgła
134 dawała nam złudzenie słonecznej pogody: snujące się chmury dawały
135 nam nadzieję. Aż w końcu przestaliśmy się z nią liczyć. Było zbyt zimno,
136 by pływać, a żadne z nas nie wyobrażało sobie opalania się w Irlandii.
137 Zaczęliśmy odkrywać to miejsce pieszko, przy porywczym wietrze,
138 wzmocnieni stoutem i krabowymi pazurami (dolar za pół kilo) oraz
139 serem i chlebem sodowym, które zjedliśmy podczas lunchowego
140 pikniku. Tą przerwą rozpoczęliśmy naszą podróż.

141 Nie ma dokładnego przewodnika po tych regionach. Pozostają dwa
142 wyjścia: albo kupić dwudziesty arkusz mapy irlandzkiego urzędu
143 kartograficznego albo wspiąć się na górę Brandon i spojrzeć w dół.
144 Zrobiliśmy i to i to. Dziwnym uczuciem było stanąć we mgle wśród
145 kościelno wyglądających kopców (góra ta była miejscem pielgrzymek
146 wczesnochrześcijańskich mnichów modlących się za wstawiennictwem
147 św. Brendana Żeglarza) i zobaczyć z góry jak Smerwick i Ballyferriter
148 cieszyły się ciepłym dniem, podczas gdy w Brandon Head padało, a góra
149 Eagle była zakryta chmurami. Wspinaczka na zachód od Dingle jest
150 zwodnicza. To ciąg złudnych szczytów, każdy z nich dziesięć razy bardziej
151 wietrzny od poprzedniego. Ale z czubka Brandona cały półwysep

screeching gulls. We had begun to enjoy the wind and rough weather, and after a few days of it saw Dingle Town as too busy, exaggerated, almost large, without much interest, and full of those fairly grim Irish shops which display in the front window a can of beans, a fan belt, a pair of boots, two chocolate bars, yesterday's newspaper and a row of plastic crucifixes standing on fly-blown cookie boxes. And in one window—that of a shoe store—two bottles of "Guaranteed Pure Altar Wine"—the guarantee was lettered neatly on the label: "Certified by the Cardinal Archbishop of Lisbon and Approved by his Lordship the Most Reverend Dr Eamonn Casey, Bishop of Kerry.

But no one mentions religion. The only indication I had of the faith was the valediction of a lady in a bar in Ballyferriter, who shouted, "God Bless ye!" when I emptied my pint of Guinness.

On the rainiest day we climbed down into the cove at Coumeenoole, where—because of its unusual shape, like a ruined cathedral—there was no rain. I sent the children off for driftwood and at the mouth of a dry cave built a fire. It is the bumpkin who sees travel in terms of dancing girls and candlelight dinners on the terrace; the city-slicker's triumphant holiday is finding the right mountain-top or building a fire in the rain or recognizing the wildflowers in Dingle: foxglove, heather, bluebells. And it is the city-slicker's conceit to look for untrodden ground, the five miles of unpeopled beach at Stradbally

152 rozciąga się jak mapa topograficzna: ścieżki, drogi, zatoczki i cyple. Dalej
153 stoi oratorium Gallarus - niesamowita przystań z kamienia, w którym
154 nikt nie odważa się wyryć daty (choć mówi się o IX wieku,) a jeszcze dalej
155 wielka wyspa Blasket i otaczające ją wysepki o dłuższych nazwach.
156 Widoki na całym półwyspie są zadziwiające i nieprawdopodobne, o czym
157 wie każdy, kto widział „Córkę Ryana”. Ten zjawiskowy film został
158 nakręcony nieopodal rybackiej wioski Dunquin. Nadmorskie klify są
159 naprawdę upiorne. Zatoczki odbijają się echem od fal, uderzając o
160 ciemne skały, i wznoszą się - spienione, prostopadłe - ponad uciekające
161 morusy; a pasmo gór Slieve Mish i każda jego dolina wyglądają
162 przedziwnie bez drzew.

163 Nasz wzrok dosięgnął góry Eagle. Następnego dnia wędrowaliśmy
164 od piaszczystej i przez krótki czas skwarnej plaży w Ventry przez
165 malutkie farmy, aż do ciemnego, pochyłego jeziora, które jest jak
166 wysychający zbiornik wody, trzysta metrów w górę zbocza. A tam więcej
167 kości, więcej królików i ściana górską osaczona przez ryczące mewy.
168 Zaczął nam się podobać wiatr oraz sroga pogoda, a po kilku dniach jej
169 trwania miasteczko Dingle wydawało nam się zbyt ruchliwe,
170 przesadzone, zbyt wielkie, nudne i pełne tych ponurych irlandzkich
171 sklepików, które w witrynie wystawiają puszki fasoli, paski klinowe od
172 wentylatora, parę butów, dwa batoniki czekoladowe, wczorajszą gazetę i
173 rząd chemicznych krucyfiksów, co stoją na pudełkach po ciasteczkach

Strand, the flat magnificence of Inch Strand, or the most distant frontier of Ireland, the island off Dunquin called Great Blasket.

Each day, she and her sister-islands looked different. We had seen them from the cliffside of Slea Head, and on that day they had the appearance of sea monsters—high backed creatures making for the open sea. Like all offshore islands, seen from the mainland, their aspect changed with the light: they were lizard-like, then muscular, turned from gray to green, acquired highlights that might have been huts. At dawn they seemed small, but they grew all day into huge and fairly fierce-seeming mountains in the water, diminishing at dusk into pink beasts and finally only hindquarters disappearing in the mist. Some days they were not there at all; on other days they looked linked to the peninsula.

It became our ambition to visit them. We waited for a clear day, and it came—bright and cloudless. But the boat looked frail, a rubber dinghy with an outboard motor. The children were eager; I looked at the high waves that lay between us and Great Blasket and implored the boatman for reassurance. He said he had never overturned—but he was young. On an impulse I agreed and under a half-hour later we arrived at the foreshore on the east of the main island, soaking wet from the spray.

No ruin in Ireland prepared us for the ruins on Great Blasket. After many years of cozy habitation—described with good humor by Maurice O'Sullivan in *Twenty Years A-Growing* (1933)—the villagers were

174 wśród much. A w innym oknie od sklepu z butami dwie butelki
175 „gwarantowanego, czystego wina ołtarzowego”. Gwarancja ta była
176 starannie napisana na etykietce: „Jakość gwarantowana przez Kardynała
177 Arcybiskupa Lizbony i zatwierdzona przez Jego lordowską mość
178 najprzewielebniejszego doktora Eamonna Casey’a, Biskupa Kerry.” Ale
179 nikt nie rozmawia tu o religii. Jedyłą oznaką wiary dała mi pani w barze
180 w Ballyferriter, która krzyknęła „Z Bogiem!”, po tym jak opróżniłem swój
181 kufel Guinnessa.

182 W najbardziej deszczowy dzień zeszliśmy do zatoczki w
183 Coumeenoole, gdzie ze względu na jej niespotykany kształt
184 przypominający zrujnowaną katedrę, nie padało. Wysłałem dzieci po
185 drewno wyrzucone przez morze na brzeg i rozpałem ognisko przy
186 wejściu do suchej jaskini. Dla prostaka podróż to okazja do poznania
187 tańczących dziewczyn i spędzenia kolacji przy świecach na tarasie. Z kolei
188 dla mieszczucha udane wakacje polegają na znalezieniu odpowiedniego
189 szczytu góry lub na rozpaleniu ogniska podczas deszczu albo na
190 rozpoznaniu dzikich kwiatów w Dingle: naparstnic, wrzosów, dzwonków.
191 I jest to fanaberią mieszczucha, aby szukać nieodkrytych ścieżek, osiem
192 kilometrów dziewiczej plaży pasma Stradbally, płaskiej wspaniałości
193 pasma Inch lub najbardziej odległej granicy Irlandii - wyspa z Dunquin
194 uznana tą największą z Blasket.

195

removed to the mainland in 1953. They could no longer support themselves: they surrendered their island to the sneaping wind. And their houses, none of them large, fell down. Where there had been parlors and kitchens and vegetable gardens and fowl-coops there was now bright green moss. The grass and moss and wildflowers combine to create a cemetery effect in the derelict village, the crumbled hut walls like old gravemarkers. I think I have never seen an eerier or more beautiful island. Just beyond the village which has no name is a long sandy beach called White Strand, which is without a footprint; that day it shimmered like any in Bali.

After our picnic we climbed to Sorrowful Cliff and discovered that the island which looked only steep from the shore was in fact precipitous, "Sure, it's a wonderful place to commit suicide," a man told me in Dunquin. A narrow path was cut into the slope on which we walked single file—a few feet to the right and straight down were gulls and the dull sparkle of the Atlantic. We were on the windward side, heading for Fatal Cliff; and for hundreds of feet straight up rabbits were defying gravity on the steepness. The island hill becomes such a sudden ridge and so sharp that when we got to the top of it and took a step we were in complete silence: no wind, no gulls, no surf, only a green-blue vista of the coast of Kerry, Valencia Island and the soft headlands. Here on the lee side the heather was three feet thick and easy as a mattress. I

196 Każdego dnia ona i jej siostrzane wyspy wyglądały inaczej.
197 Widzieliśmy je z klifu w Sleah Head; wyglądały one niczym potwory
198 morskie — wysokie, garbate stwory zmiernające w kierunku
199 niekończącego się morza. Podobnie jak wszystkie przybrzeżne wyspy
200 widziane ze stałego lądu, ich aspekt zmieniał się wraz ze światłem:
201 najpierw wyglądały jak jaszczurki, potem nabrały mięśni, potem z
202 szarych stały się zielone, a ich nowe refleksy mogły być chatami. O świcie
203 wydawały się malutkie, jednak przez cały dzień rosły aż stały się wielkimi
204 i srogo wyglądającymi górami w wodzie, co o zmierzchu kurczyły się w
205 różowe bestie z zanikającymi zadami we mgle. Były dni, kiedy w ogóle
206 ich nie było; były takie, kiedy wyglądały jakby połączone z półwyspem.

207 Naszą ambicją stało się, aby je zwiedzić. Czekaliśmy na
208 bezchmurny dzień aż w końcu taki nadszedł — jasny i pogodny. Za to
209 łódź wyglądała nędznie — gumowy ponton z zaburtowym silnikiem.
210 Dzieci były pełne entuzjazmu, a ja patrzyłem na potężne fale, które
211 zalewały się pomiędzy nami a wielką Blasket i błagałem łódkarza o
212 rozproszenie moich wszelkich obaw. Powiedział, że jego łódź nigdy się
213 nie wywróciła, ale był młody. Pod wpływem impulsu zgodziłem się i w
214 niecałe pół godziny później dotarliśmy do wschodniego przybrzeża
215 głównej wyspy, przesiąknięci od bryzgi.

216 Żadne z ruin w Irlandii nie przygotowało nas do tych, które
217 zobaczyliśmy na Great Blasket. Po wielu latach przytulnego domostwa —

lay down, and within minutes my youngest child was asleep on his stomach, his face on a cushion of fragrant heather. And the rest of the family had wandered singly to other parts of the silent island, so that when I sat up I could see them prowling alone, in detached discovery, trying—because we could not possess this strangeness—to remember it.”

218 opisanego w dobrym humorze przez Maurice'a O'Sullivanana w „Twenty
219 Years A-Growing” (1933) — mieszkańcy wioski zostali wysiedleni na stały
220 ląd w 1953 roku. Nie byli w stanie się już tam dłużej utrzymać: oddali
221 swoją wyspę wstętnym wiatrom. A ich malutkie domki; każdy z nich
222 runął. Tam, gdzie kiedyś znajdowały się pokoje i kuchnie, ogrody
223 warzywne i kurniki, był teraz groszkowy mech. Trawa, mech i dzikie
224 kwiaty zjednoczyły się, aby stworzyć efekt cmentarza w opustoszałej
225 wiosce, a zmiążdżone ściany efekt domów grabarzy. Wydaje mi się, że
226 nigdy nie widziałem bardziej upiornej i piękniejszej wyspy. Tuż za wioską,
227 która nie ma nazwy, znajduje się długa piaszczysta plaża o nazwie „Białe
228 Pasma”, na której nie ma ani jednego śladu stopy. Tego dnia mieniła się
229 jak każda na Bali.

230 Po pikniku wspięliśmy się na Smutny Klif i odkryliśmy, że wyspa,
231 która wyglądała tylko stromo z brzegu, była w rzeczywistości
232 niekończącą się przepaścią. Cudowne miejsce na popełnienie
233 samobójstwa — powiedział mi mężczyzna w Dunquin. W zбочu wycięta
234 była wąska ścieżka, po której szliśmy w pojedynkę — kilka kroków w
235 prawo, a tam były mewy i tępy błysk Atlantyku. Byliśmy po stronie
236 nawietrznej, zmierzając do Fatalnego Klifu; i przez kilkanaście metrów
237 prosto w górę króliki przeciwstawiły się grawitacji na stromiznach.
238 Wzgórze wyspy przekształciło się w raptowny grzbiet i było on tak
239 szpiczaste, że kiedy dotarliśmy na jego szczyt i zrobiliśmy krok,

240 zapanowała kompletna cisza: wiatr już nie wiał – zero mew, zero
241 surfing. Jedyne co, to zielono-niebieski widok na wybrzeże Kerry, wyspę
242 Valencia i mchowe przylądki. Tutaj, na zawietrznej stronie, wrzos był
rozrośnięty ponad metr i wygodny jak materac. Położyłem się i w ciągu
kilku minut moje najmłodsze dziecko zasnęło na brzuchu, z twarzą
ułożoną na poduszce z wonnego wrzosu. A reszta rodziny rozeszła się
pojedynczo w odmienne części tej cichej wyspy, że kiedy usiadłem,
mogłem zobaczyć, jak przechadzają się samotnie w oderwanej
rzeczywistości, próbując osiąść jej tajemniczość i zapamiętać ją na
zawsze.

Student Number	2230637	Text Number	8
-----------------------	---------	--------------------	---

Source Text		Target Text	
Title	Judges 5, 12-16 (Excerpt from <i>The Song of Debhora</i> in the Old Testament)	Title	The Song of Montreal
Year Published	1609-1610		
Author	Debbora		
Language	Middle English	Language	English
Word Count	103	Word Count	136
Description of Source Text <ul style="list-style-type: none"> • <i>understanding of source text</i> • <i>knowledge of genre within source contexts</i> • <i>situation of source text</i> <i>familiarity with the formal features of a text (language variation(s), register, dialect)</i> <p>(200 words max)</p>	<p>ST is an excerpt of the English translation of one of the oldest ‘surviving specimens of Hebrew literature’ (Cook 1911, 904) in the Douay-Rheims Bible (DRB). ST is regarded as a thanksgiving hymn for a military victory in the Kishon battle (Globe 1974, 495). ST uses three (e.g., ST: 1, 2, 4) addressees throughout the text and employs a third-person omnipresent narrative voice (ST: 1-17).</p> <p>Consisting of seventeen lines, ST uses persuasive language to convey its goal of calling for a responsible and resonant leadership (Thomas 2021, 5) during the biblical times of Israel’s political upheavals (Gottwald 2001, 41). Persuasion is conveyed through the rhetorical device of repetition i.e., anaphoras (ST: 6; 8; 9), as well as the use of the imperative mood i.e., ‘Arise’ (ST: 1-2) before switching to a descriptive mode using verbs in the past tense (ST: 7-16). This shift contributes to a sense of urgency in the text. This is supported by the stylistic device of evoking combative imagery with words like ‘captives’ (ST: 2), ‘fought’ (ST: 5), ‘army’ (ST: 9) etc., all of which connote concepts of battle and war. The rhetorical question at the end (ST: 16-17) highlights ST’s persuasive function.</p>		

<p>Strategy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>identification of translation problems</i> ● <i>knowledge of genre within target context and situation of target text</i> ● <i>justification of translation</i> <p><i>production of genre for target context</i></p> <p>(200 words max)</p>	<p>TT will be a ‘wall poem’ on a five-storey building on Green Avenue, Westmount – a predominantly English-speaking (56%) neighbourhood in Montreal, Quebec, with an average age of forty-five and a 94% employment rate (Statistics Canada 2021, n.p.).</p> <p>ST’s persuasiveness will be adopted for the context of Montreal’s binational identity and its history of francophone marginalisation (Buurmann 1999, 16). It will plead for peaceful co-existence in modern-day Montreal. For this, I will use:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● modern as opposed to archaic English spelling conventions e.g. ‘you’ instead of ‘thou’. ● the ecphonestic ‘O’ to address TT’s two addressees for an emphatic effect i.e.: <ul style="list-style-type: none"> - Montreal, using the explicitation ‘Land of Montreal’(TT: 3) and the euphemism ‘Mount Royal’ (TT: 9). - the people of Montreal, using the synecdoche ‘people’ (TT: 1) ● a word limit of 150 to maximise TT’s legibility given the space restrictions on the building’s wall. ● Peaceful imagery through a lexicon of synonyms (Thesaurus 2023, n.p.): <ul style="list-style-type: none"> - ‘harmony’ (TT: 5); - ‘amity’ (TT: 10); - ‘love’ (TT: 14) ● allusions to Quebec’s three francophone historical figures as a vehicle to appeal to TA’s national psyche, i.e.: <ul style="list-style-type: none"> - Zacharie Cloutier (TT: 10) - Jacques Cartier (TT: 11) - Kateri Tekakwitha (TT: 12)
--	---

<p>Critical Reflection</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>textual analysis</i> <p>(200 words max)</p>	<p>TT uses an irregular metre except for lines 10-12, each containing 14 syllables, which introduces rhythmic regularity. This is reinforced through the use of an assonance and an internal rhyme in ‘came the name of Canada’ (ST: 11) to symbolise cultural and linguistic harmony in Quebec through a mellifluous sound.</p> <p>However, the idea of harmony is contradicted by the fact that TT only uses English to promote the message of peace in Quebec. Using the dominant English may reinforce the power imbalances between French and English Canadians and exclude other Quebec’s minority cultures. Nevertheless, the rhetorical question in lines 16-17 compensates for this logical discrepancy by shifting TT’s focus back onto the agency of the TA at the end, and by using the inclusive synecdoche ‘people’ to denote them (TT: 16). It also interjects a rhyming scheme of AAABBBCCDD (TT: 3-13), which breaks when TT introduces Quebec’s natural features (TT: 13). This notion is drawn on again at the end of TT, as conveyed through the masculine rhyme ‘borders/orders’ (TT: 16-17) that juxtaposes the metaphor ‘Babel’s discord’ (TT: 15) to highlight a sense of a shared environment for TA, thus furthering the ideas of peace and coexistence.</p>
<p>Works Cited</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>use of sources and reference material</i> 	<p>Cook, Stanley. 1911. “Deborah.” In <i>Encyclopaedia Britannica</i>, edited by Hugh Chisholm. Cambridge: Cambridge University Press.</p> <p>Globe, Alexander. 1974. “The Literary Structure and Unity of the Song of Deborah.” <i>Journal of Biblical Literature</i> 93 (4): 493–512.</p> <p>Gottward, Karol, Norman. 2001. <i>The Politics of Ancient Israel</i>. Louisville: Westminster John Knox.</p> <p>Thesaurus. 2023. “Synonyms for peace.” Accessed May 5, 2023. https://www.thesaurus.com/browse/peace</p> <p>Thomas, Lyola. 2021. A Template for the Future: Resonant Leadership in The Song of Deborah, <i>Journal of International Women's Studies</i> 22 (6): 3-10.</p> <p>Statistics Canada. 2021. “Westmount, Ville (V) Quebec (Census subdivision).” Accessed February 18, 2023. https://www12.statcan.gc.ca/census-recensement/2021/dp-</p>

	pd/prof/details/page.cfm?Lang=E&SearchText=Westmount&GENDERlist=1&STATISTIClist=1&DGUIDlist=2021A00052466032
--	--

Source Text

Judges 5, 12-16 (Song of Debhora)

Arise, Arise, O Debhora, Arise, Arise, and utter a canticle.
Arise, Barac, and take hold of thy captives,
O son of Abinoem.
The remnants of the people are saved,
the Lord hath fought among the valiant ones.
Out of Ephraim he destroyed them into Amalec,
and after him out of Benjamin into thy people, O Amalec:
Out of Machir there came down princes, and out of
Zabulon they that led the army to fight.
The captains of Issachar were with Debhora,
and followed the steps of Barac,
who exposed himself to danger,
as one going headlong, and into a pit.
Ruben being divided against himself,
there was found a strife of courageous men.
Why dwellest thou between two borders,
that thou mayest hear the bleatings of the flocks?

Target Text

The Song of Montreal

1 Arise, Arise, O people, Arise, Arise,
2 Arise, and bring your olive branches.
3 O Land of Montreal, gather the young
4 so they can hear French and English dance on every tongue.
5 In harmony, their sweet melodies are sung,
6 Praising those who build bridges instead of walls
7 for their descendants' souls.
8 May Lord overthrow the gates of new wars.
9 O Mount Royal, mother of mountains,
10 Out of the Cloutiers' wisdom, your amity shines the brightest.
11 Out of Breton mariners came the name of Canada
12 Whose earth brought forth the grace of Kateri Tekakwitha.
13 The birch trees, snowy owls and the Great River
14 That gives life to those who fight with love
15 And build themselves up from Babel's discord.
16 O people of Montreal, why do you live between two borders,
17 if not to hear Her songs of nurturing orders?

